

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XV. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

14. ŘÍJNA 2007

Z obsahu:

Svatý Jan Zlatoustý (2)

Katecheze

Benedikta XVI.

při generální audienci

26. září 2007

- strana 2 -

Mariini pasáči

Maria di Lorenzo

- strana 4 -

Fatimské tajemství

Davide Malacaria

- strana 5 -

Sen Dona Boska

o dvou sloupech

- strana 8 -

Dopis Matky Terezy

mládeži v Kevelaer

- strana 9 -

Modlitba a vzdělání

Z promluvy

Benedikta XVI.

v cisterciáckém klášteře

Heiligenkreutz

- strana 10 -

Přítomnost andělů

při mši svaté (dokončení)

Bernard Spinger

- strana 12 -

*13. října si připomínáme 90. výročí
zjevení Panny Marie ve Fatimě*

Dnes pokračujeme v naší úvaze o Janu Zlatoústém.

Po skončení periody v Antiochii v roce 397 byl jmenován biskupem v Konstantinopoli, hlavním městem východní Římské říše. Již od počátku plánoval reformu své církve, přísná prostota biskupského paláce měla být příkladem pro všechny – pro klérus, vdovy, mnichy, pro osoby chudé i bohaté. Bohužel, mnozí z nich se cítili dotčeni jeho soudy a odvrátili se od něho. Pro jeho starostlivost o chudé mu říkali „almužnár“. Od pečlivého správce vyšel totiž podnět vytvářet vysoce oceňované charitativní instituce. V jeho podnikavosti na různém poli činnosti viděli někteří nebezpečného soka. Nicméně jako dobrý pastýř jednal se všemi srdečně a otcovsky. Zvláště si vždy zachovával něžný vztah k ženskému pohlaví a obzvláště pečoval o manželství a rodinu. Vyzýval věřící, aby se účastnili liturgického života, ze kterého učinil v geniální tvořivosti skvostnou a přitažlivou záležitost.

Nepohodlný pastýř

I přes dobrotivé srdce neměl klidný život. Jako pastýř hlavního města říše se často ocital vtažený do politických otázek a intrik z důvodu svých stálých styků s civilními úřady a institucemi. Na poli církevním, když sesadil v Asii v roce 401 šest nehodně zvolených biskupů, byl obviněn, že překročil meze své vlastní jurisdikce, a stal se tak terčem laicných obvinění. Další záminkou proti němu se stala přítomnost několika egyptských mnichů, které exkomunikoval patriarcha Teofil Alexandrijský a kteří se uchýlili do Konstantinopole. Živou polemiku pak vyvolala Chryzostomova kritika na adresu císařovny Eudisie a dvorních dam, které reagovaly tak, že ho osočovaly a znevažovaly. Tak došlo k jeho sesazení na synodu, který organizoval sám patriarcha Teofil Alexandrijský v roce 403. Výsledkem bylo odsouzení

Svatý Jan Zlatoústý (2)

k prvnímu krátkému vyhnanství. Po návratu vyvolal proti biskupovi nepřátelství jeho protest proti oslavám ke cti císařovny, které pokládal za přepychové pohanské slavnosti, a vyhnání kněží pověřených křty o velikonoční vigílii v roce 404 se stalo počátkem pronásledování Zlatoústého a jeho stoupenců, kterým se říkalo „janovitě“.

Cesta k smrti

Jan tedy oznámil tyto skutečnosti v listě římskému biskupovi Inocenci I. Ale bylo již příliš pozdě. V roce 406 se musel zno-

vu odebrat do exilu, tentokrát do Kukusy v Arménii. Papež byl přesvědčen o jeho nevině, ale neměl moc mu pomoci. Nemohl se uskutečnit koncil, který chtěl Řím svolat, aby dosáhl míru mezi dvěma částmi císařství a mezi jejich církvemi. Vyčerpávající cesta z Kukusy do Pytia, cíle, do kterého ani nedošel, měla zabránit návštěvám věřících a zlomit tak odpor vyčerpaného vyhnance. Odsouzení do vyhnanství bylo skutečným odsouzením k smrti! Dojemné jsou jeho četné dopisy z vyhnanství, ve kterých Jan projevuje svou pastorační sta-

rostlivost a bolest nad pronásledováním svých přívrženců. Jeho pochod k smrti se zastavil v Komane v Pontu. Již umírající Jan byl donesen do kaple mučedníka svatého Basiliska, kde odevzdal duši Bohu a byl pohřben jako mučedník vedle mučedníka (Palladio, *Vita* 119). Bylo to 14. září 407 o svátku Pozdvížení Svatého Kříže. K rehabilitaci došlo roku 438 za Teodosia II. Ostatky svatého biskupa odpočívaly nejdříve v kostele Apoštolů v Konstantinopoli a v roce 1224 byly přeneseny do Říma do původní konstantinovské baziliky a nyní odpočívají v kapli sboru kanovníků v bazilice Svatého Petra. 24. srpna 2004 daroval papež Jan Pavel II. jejich významnou část patriarchovi Bartoloměji I. do Konstantinopole. Liturgická památka světce se slaví 13. září. Blahoslavený Jan XXIII. ho prohlásil za patrona II. vatikánského koncilu.

Čtyři kroky k Bohu

O Janu Zlatoústém se říká, že když usedl na trůn v Novém Římě tj. v Konstantinopoli, Bůh v něm dal spatřit druhého Pavla, světového učitele. Ve skutečnosti se u Zlatoústého projevuje jednota myšlení jak v působení v Antiochii, tak i v Konstantinopoli. Změnila se jen role a situace. V rozjímání o osmerém díle, které Bůh uskutečnil ve sledu šesti dnů, v komentáři ke Genezi chce Zlatoústý přivést věřící od stvoření ke Stvořiteli. „Je velkým dobrem,“ říká, „poznat, co je to stvoření a co je to Stvořitel.“ Ukazuje nám krásu stvoření a Boží transparenci v jeho stvoření, které představuje něco jako „žebřík“ pro výstup k Bohu, abychom ho poznali. Ale k tomuto prvnímu kroku se pojí druhý: tento Bůh stvoření je také Bůh shovívavosti (*synkatabasis*). My jsme slabí k tomu, abychom stoupali, naše oči jsou slabé. A tak se Bůh stává Bohem shovívavosti, který posílá padlému a odcizenému člověku dopis, Písmo svaté,

Pokračování na str. 11

EDITORIAL

Před 90 lety se světu a Církvi dostalo ve Fatimě zcela mimořádné milosti, když nám Matka Boží ukázala cestu, jak předejít Satana a zabránit mu v tragickém šíření hříchů, bludů a zla, které ohrožují a ničí lidské duše i lidskou společnost. Tuto milost jsme však, jak známo, nedokázali využít, a tak s vědomím důsledků, tj. tragických událostí válečného a totalitního násilí v minulém století i pokračujícího a dosud panujícího velkého zpusťování ve světě i v chrámě, nás fatimská zjevení spíše než k radostným oslavám vyzývají k velké lítosti a pokání. Toto pokání vyžadují nejen nesčetné urážky, kterých se Bohu dostává i 90 let po tomto zjevení, ale i naše zavinění, že jsme se nechopili bezvýhradně nabízené mateřské ruky a požehnaných prostředků, které nám na samém začátku minulého století z Božího pověření Neposkvrněná Panna nabídla.

Dnes je každému jasné, že šlo o více než soukromé zjevení. Co bylo na těchto fatimských zjeveních opravdu „soukromé“? Nesporné je to skutečnost, že se Matka Boží ukázala

třem soukromým osobám. Pokud však jde o obsah zjevení, je třeba rozlišovat. Matka Boží těmto třem dětem svěřila jako zcela veřejné své poselství adresované všem lidem a celé lidské společnosti, která stála tváří v tvář vážnému nebezpečí. Jako „soukromé“ se může jevit žádost, se kterou se Panna Maria obrátila na tyto děti, aby se dobrovolně nabídly Bohu jako oběť za obrácení hříšníků a za záchranu světa. Samotná záchrana světa však sotva bude soukromá věc, stejně jako není soukromou záležitostí smutné poselství, že *mnoho, velmi mnoho duší jde do pekla*. Sotva také můžeme pokládat za čistě „soukromé zjevení“ tzv. sluneční zážrak, při kterém bylo přítomno více než 60 000 lidí. Z této mimořádné a zcela průkazné události je zřejmé, že problém poselství, se kterým Matka Boží ve Fatimě přichází, byl velice závažný, a Matce Boží, a tedy i samotnému Bohu velice záleželo na tom, aby lidé světa i Církve tomuto poselství skutečně ihned uvěřili a přijali je: svět se měl odvrátit od hříchů a Církve dostala výslovnou

Pokračování na str. 13

Chvála vděčnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Jsme služebníci neužiteční.

Udělej ve své mysli místo pro Boží slovo. Abys je mohl přijmout s užitekem, postav se, aby kolem tebe i v tobě nastalo takové ticho, ve kterém nic nebude rušit tichý hlas Ducha Svatého.

Tvůj Pán pokračuje ve své cestě do Jeruzaléma, kde dovrší své mesiánské poslání. Již třetí rok *chodí a všude dobře činí*⁽¹⁾ a jeho jméno se stalo známým po celé zemi. Ti, kteří by rádi využili jeho uzdravující přítomnosti, podstupují často nemalou námahu, aby se dostali do jeho blízkosti. Jsou mezi nimi i nejubožejší z ubohých, které postihla krutá a zrádná rána malomocenství. Jsou odsouzeni k nelitostnému osudu. Ještě dříve, než budou prožívat, jak se jejich tělo za živa rozkládá, již jsou vyloučeni z lidské společnosti. Snaž se vzít do jejich zoufalého postavení. Uvědom si přitom, jaké je to neštěstí propadnout nesrovnatelně horšímu malomocenství hříchu, které vylučuje duši z Božího společenství a deformuje ji odpornými ranami a nádory. Vyprošuj si od Pána milost, aby ses takového nebezpečného a nakažlivého malomocenství na své duši bál a chránil se před ním více než před leprou na svém těle.

Společný osud svedl k sobě deset malomocných bez ohledu na to, odkud kdo pochází. Nyní jsou vedeni společnou tužbou: najít Ježíše z Nazareta a vyprosit si u něho uzdravení. Nemají tušení, že božský Mistr je vidí dříve, než oni spatří jeho, a obrací k nim vstříc své kroky již dlouho před tím, než uslyší jejich prosebné volání. Svádí tak na jedno místo Boží všemohoucnost a lidskou bídu, aby mohl osvědčit svou dobrotu a milosrdenství. Nezaslouží si díky a chválu již za to, že sestoupil do tohoto slzavého údolí, prochází zemí a všem potřebným posílá vstříc naději a víru?

Tato skupina vyhoštěných se ovšem nemůže k Ježíši přiblížit, tím méně se ho dotýkat, jak to udělalo tolik jiných šťastlivců. Snad jim postačí, když ho uvidí alespoň zpozdálí: *Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi! Zapamatuj si toto jejich zvolání. I kdybys byl jakkoliv daleko od božského Divotvůrce, můžeš si být jist, že tato slova uslyší, protože právě na tento výkřik toužebně čeká.*

Všimni si, že ačkoliv je svrchovaným Pánem života i smrti, respektuje Zákon a připomíná jeho závaznost i těm, jimž prokazuje

dobrodiní. Také očištění od malomocenství duše potřebuje, aby bylo potvrzeno zákonnou autoritou. Nevyhledávej své vlastní cesty, jak dosáhnout odpuštění, a buď vděčný Pánu za instituci jeho svátosti, která ti dává jistotu, že tvoje duše je znovuzrozena jako po koupeli, takže se může vrátit do společenství svatých.

Ježíšova velkodušnost však jde ještě dále než jen ke splnění naléhavé prosby o tělesné uzdravení. Chce dát prosícím nejen dar zdraví, ale i nový vztah k Bohu. Syrský vojevůdce Námán se také vypravil za izraelským prorokem jen proto, aby opět získal ztracené zdraví. Jen nerad a teprve na naléhavou domluvu přátel se pokoří a podstoupí *Božím mužem* předepsaný očištný obřad, ale pak vystupuje z Jordánu čistý jako dítě. Jestliže moc, kterou Elizeovi propůjčil Hospodin, vrátila Námánovi zdraví, pak ryzí prorokova nezištnost jakožto obraz Boží velkodušnosti přispěla k tomu, že uzdravený Syřan se od pohanských model obrací k víře v jediného pravého Boha, který tak nezištně a štědrě rozdává ze své hojnosti. Odesl si tedy nakonec mnohem více, než oč přišel požádat.

Proto Ježíš čeká na návrat těch, kteří ho předtím prosili jen z dálky. Není to smutné, že z deseti přichází jen jeden? Nepatříš také k oněm devíti, kteří se nevracejí a nepřicházejí okusit, *jak dobrý je Pán?*⁽²⁾ Zptej se vděčného cizince, a on ti dosvědčí, že teprve když *padl na tvář k Ježíšovým nohám*, prožil dokonalou radost z nového života, který před ním otevřelo Pánovo milosrdenství.

Děkování a chvála, kterou vzdáváš Bohu, tě uschopňuje zblízka a hlouběji poznávat velikost daru i velikost toho, který je původcem všeho dobra. Toho, kdo mu padne k nohám, zvedá na své srdce. Všechno, co dělá pro tebe, dělá proto, aby tě mohl do něho uzavřít. Neustávej proto *zpívat Hospodinu novou píseň*⁽³⁾.

Nenechávej si však tuto radost díky a chvály pro sebe. Přidej se k vděčnému cizinci a *velkým hlasem veleb Boha, uváděj ve známost spásu a spravedlnost, kterou Pán zjevil před zraky pohanů*⁽⁴⁾. Nejprůměrnějším projevem vděčnosti k *Ježíšovi, Davidovu potomku, je hlásání evangelia. V tom neustávej, i kdybys kvůli němu třeba měl trpět v poutech jako zločinec. Kéž Boží slovo ani v tvém srdci nikdy nezůstane spoutáno.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Sk 10,38; ⁽²⁾ Ž 34,9;

⁽³⁾ srov. resp. žalm 98; ⁽⁴⁾ tamtéž

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Král 5,14–17

Námán sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Námán se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odešel. Námán pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstí, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2. čtení – 2 Tim 2,8–13

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všecko, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Krista Ježíše. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i královat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

Evangelium – Lk 17,11–19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich snad očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Krátký, dokonce velice krátký život strávený zde na zemi jako záblesk, ale život jakožto jediná odpověď ano pronesená s dětským elánem otevřela jim nebeské brány a dala jim klíč ke svatosti. Hyacinta a František Martovi: dva sourozenci ve věku 7 a 9 let, pasáčci ve ztracené portugalské vesničce. Ještě ani nebyli u prvního svatého přijímání, když se jim zjevila „krásná Paní“ 13. května 1917.

13. května 2000 je Svatý otec Jan Pavel II. jako fatimský poutník slavnostně prohlásil za blahoslavené.

„Krásná paní“ oděná do světla

V době zjevení Hyacinta a František neuměli číst, jen Lucie, třetí vizionářka, které bylo deset let, byla již u prvního svatě-

František, Lucie a Hyacinta v r. 1917

ho přijímání. Nebyly to děti nijak zvlášť zbožné. Stačí si vzpomenout na chytrácký způsob modlitby růžence. Říkaly jen slova „Otče náš“ a hned „Zdrávas Maria“, a tak růženec bleskově skončil a mohly se vrátit bez výčitek svědomí ke svým hrám.

13. května 1917 se tři děti nacházely na pasece v údolí zvané Cova da Iria tři kilometry od Fatimy, když náhle z nebe zazářil blesk. „Za horou je bouřka,“ řekla Lucie, „vrátíme se domů.“ Shromážďovaly ovce, když se objevil druhý blesk, ještě jasnější než první, a oslepil je. Pasáčci přidali do kroku, když na malém doučku vysokém sotva půl metru zazářila bělostná paní, oděná do světla zářícího jako slunce. Milým pokynem je uklidňuje: „Nebojte se, nechci vám udělat nic zlého...“

Mariini pasáčci

Svatost dvou pasáčků z Fatimy spočívá v tom, že plně přijali poselství svaté Panny, modlili se a konali pokání za obrácení hříšníků a spásu světa.

* * *

„Chcete se obětovat Pánu, být ochotní přinášet oběti a přijímat dobrovolně utrpení, které na vás sešle, za obrácení hříšníků a odčinění urážek proti neposkvrněnému Srdci Panny Marie?“

Lucie se ptá: „Kdo jste, Paní?“

„Mou vlastní je nebe.“

„A co chcete od nás?“

„Přišla jsem vás požádat, abyste sem přicházely v tuto hodinu vždy 13. den v měsíci šestkrát po sobě, až do října. V říjnu vám řeknu, kdo jsem a co od vás chci...“

„Vy přicházíte z nebe? A přijdu i já do nebe?“ naléhá Lucie.

„Ano, přijdeš.“

„A Hyacinta?“

„I Hyacinta.“

„A František?“

Krásná Paní se něžně podívá na dítě a dodává: „I František, ale nejdříve se bude muset pomodlit mnoho růženců...“

Pak dodává: „Jste ochotni obětovat se Pánu, přinášet oběti a přijímat dobrovolně všechno utrpení, které vám sešle na odčinění hříchů, které urážejí jeho božský majestát, abyste získali pro hříšníky odpuštění hříchů a odčinili urážky učiněné neposkvrněnému Srdci Panny Marie?“

Lucie se zápalen odpovídá jménem všech: „Ano, chceme.“

Paní poručí dětem, aby se každý den modlily růženec, a povolna zmizí.

Sluneční zázrak

Děti plné radosti při západu slunce shromáždily ovce a vrátily se domů. Lucie doporučila dětem, aby o zjevení mlčely, ale Hyacinta všechno vypráví rodičům. S tímto sdělením začínají však již těžkosti. Hrozby, šikánování, nedůvěra. Děti se ocitly ve vězení, aby odvolaly to, co jim Madona zjevila. Hrozili jim dokonce, že skončí v horkém oleji, ale děti nehnuly ani brvou.

Zjevení v počtu šesti následovala pravidelně 13. každého měsíce. Při posledním v říjnu bylo v Cova da Iria spolu s dětmi přítomno 60 000 lidí. Lidé se sešli z celého Portugalska, buď to z víry, nebo ze zvědavosti. Už několik hodin přšelo a prochládlých poutníků se zmocňovala podzimní melancholie. Před polednem poručila Lucie, aby zavřeli deštníky a začali se modlit růženec. Všichni uposlechli.

Fatimské děti během modlitby růžence

Přesně v poledne se Panna Maria zjevila na doučku. Zářila. Děti ji zřetelně viděly. Tisíce se dav viděl jen bílý mrak, který se vznášel kolem dětí.

Lucie se zeptala: „Kdo jste a co od nás chcete?“

Paní odpověděla, že je Růžencová Panna Maria a že chce, aby na tomto místě byl postaven chrám k její počtě. Poručila denní modlitbu svatého růžence a řekla, že první světová válka brzy skončí a že se vojáci brzy vrátí domů: „Ale je třeba, aby se obrátili a neuráželi Pána, který je tolik urážen...“

Když se loučila, ukázala rukou na slunce. Lucie tedy zvolala k davu: „Dívejte se na slunce!“

V tom okamžiku déšť ustal, mraky se protrhly a uprostřed nich se objevilo slunce, které se začalo rychle otáčet kolem své osy a vrhalo na všechny strany paprsky světla: žluté, zelené, modré, fialové, červené... Najednou jako by se slunce oddělilo od nebe, začalo se řídit na dav. Lidé vzkřikl: „Můj Bože, milostdenství!“

Všichni padli na zem.

Fenomén trval asi pět minut a viděli ho lidé v okolí několika kilometrů. Šaty poutníků předtím promočené od deště a od bláta, byly pojednou zázračně suché a čisté.

Prostá svatost pasáčků

Po zjeveních začali František a Hyacinta Martovi trávit dlouhé hodiny na modlitbách, zvláště na modlitbě svatého růžence, který Paní tolik doporučovala. Její slova: „Modlete se, modlete se mnoho a přinášejte oběti za hříšníky. Uvědomte si, že mnoho, velmi mnoho duší jde do pekla, protože není, kdo by se za ně modlil a přinášel oběti...“ si vtiskly nesmazatelně do srdce a byla pak pro ně světlem při všem jejich konání.

Už od dob prvních zjevení si děti zvykly dávat svou svačinu chudým. Aby ukojily svůj hlad, živily se kořínky, žaludy a lesní-

mi plody. „Tak zachráníme více hříšníků,“ říkala Hyacinta. Jejich dny byly naplněny střešnými modlitbami a úkony lásky k Ježíši a k Marii. Hyacinta často říkala. „Miluji tolik Ježíše a Marii a nikdy se neunavím v tom, že jim říkám, jak je miluji.“

Protože si děti byly jisté, že podle slibu Panny Marie brzy odejdou z tohoto světa, vynechávaly často vyučování ve škole a trávily čas v kostele na modlitbách. Zvláště František, který měl přímo vášnivou touhu těšit Ježíše, uraženého tolika hříchy, setrval v tiché modlitbě před svatostánkem. Říkal často Lucii: „Poslyš, ty jdi do školy a já zůstanu zde v kostele u skrytého Ježíše. Pro mě už nemá cenu se něco učit. Půjdu brzy do nebe. ... Až půjdeš domů, tak mě zavolej.“ A Lucie ho nacházela za několik hodin před svatostánkem.

Hyacinta praktikovala skryté pokání za hříšníky tak, že nosila kolem pasu stažený provaz a snášela v duchu kajcnosti všechna protivenství. Když byla na konci života těžce nemocná, ocitla se v nemocnici v Lisabonu, kde úplně osamělá zemřela. „Ó můj Ježíši,“ říkala, „nyní můžeš obrátit mnoho hříšníků, protože to je velká obět...“

František v modlitbě růžence dosáhl vysokého stupně kontemplace. Jeho předsevzetím bylo těšit Ježíše a Marii. Trávil mnoho času o samotě mezi skalami a stromy, kde se mlčky modlil jako malý poustevník.

P. Stefano de Fiores řekl den po blahořečení dětí: „V životním příběhu těchto dvou dětí je malý traktát o křesťanské antropologii. Co je člověk? Osvícenská tradice v něm vidí vědomí, které určuje sebe sama. To obsahuje velké nebezpečí, že člověk se uzavře sám do sebe. František a Hyacinta naopak vidí druhého nikoliv jako cizího, ale jako někoho, s kým musíme být solidární až k hranici sebeobětování. To je antropologické pojetí, které je odrazem života Nejsvětější Trojice.“

To, co tyto ještě negramotné děti pochopily ve světle víry, byla skutečnost, že jsou údy mystického Kristova těla, Církve. Odtud pramenilo vědomí povinnosti usilovat ze všech sil o spásu duší. To vysvětluje jejich ustavičné modlitby a oběti přinášené za hříšníky, jak jim to svatá Panna doporučila.

Proto nám mohou být představeny jako vzory svatosti, jak řekl postulátor jezuita P. Paolo Molinari, neboť „jako děti rozvinuly ducha víry v Pána a uvedly do praxe to, co jim řekla Maria: modlete se růžencem a obětujte se za hříšníky“. Mariina pedagogika nemá konkurenci. Během několika málo let pozvedla Františka a Hyacintu k vrcholům svatosti. Měli velmi krátký život, ale naplnili ho dokonale, než je zkosila španělská chřipka, která řádila po první světové válce. Maria přišla a vzala si je do nebe, jak jim to slíbila.

František přijal první svaté přijímání 3. dubna 1919 a krátce nato ve věku jedenácti let zemřel. Tiskl v ruce růžencem a řekl mamince: „Podívej se na to krásné světlo ve dveřích...“ Kalvárie Hyacinty byla trochu delší. Maria ji často navštěvovala a posilovala ji v jejím utrpení, které bylo nevýslovné. V krátkém čase dosáhla vrcholů svatosti. Zemřela opuštěná 20. února 1920, jak jí to Maria předpověděla. Neměla ještě ani deset let.

Rivista Madre di Dio 5/2004

Fatimské tajemství

V květnu 2000 odhalil Vatikán fatimské tajemství. Odhalení mělo ukončit desetiletí trvající polemiky a indiskrece. Zdánilivě.

13. května 2000 sdělil kardinál Angelo Sodano, že Svatý otec rozhodl, aby bylo odhaleno třetí fatimské tajemství. Důvod: blahořečení dětí Františka a Hyacinty Martových v Portugalsku, dvou *pastorinhos*, kterým se v roce 1917 zjevila Matka Boží. Zpráva letěla světem: konečně odhalí Vatikán přísně střežené tajemství, které zavdávalo po desetiletí podnět k nediskrétnostem, polemikám a dokonce mezinárodním intrikám.

Kardinál Sodano obsah krátce uvedl, ale na úplné znění od Kongregace pro nauku víry se ještě muselo čekat jeden měsíc. Výsledkem je krátký text s krátkým úvodem tehdejšího sekretáře kongregace kardinála Tarcisia Bertoneho a krátkým teologickým komentářem prefekta dikasteria kardinála Josefa Ratzingera. Nechybí rovněž dodatky a poznámky. Fatimské tajemství spočívá ve skličujícím pohledu na město ležící v troskách a plné mrtvol, kolem kterého vede cesta „bílé oděného biskupa“, který se chvěje a trpí pro všechnu tu hrůzu, která ho obklopuje. (Lucie o něm píše: Domnívali jsme se, že to byl papež.) Následují ho biskupové

a řeholníci. Když vystoupil nahoru, poklekl před velkým křížem a tam je zabit.

Od okamžiku ohlášení kardinálem Sodano identifikoval Vatikán „bílé oděného biskupa“ s Janem Pavlem II., tedy usmrcení biskupa s atentátem, který spáchal Ali Agca roku 1981 na papeže. Toto odhalení a oficiální výklad vyvolaly od počátku rozruch. Někteří ihned upozornili na to, že před měsícem mluvil kardinál Sodano o papeži, který „padl k zemi jako mrtvý“, ale ve spisku se mluví nepokrytě o „usmrceném“ papeži.

Situace byla pro Vatikán ještě více ztížena tím, že se kolem Fatimy vytvořily určité skupiny – laici, kněží a učenci, kteří všechny události – a také zázraky, za které je možno celý případ právem označit – a toto zázračné zjevení znali takřka z paměti. Právě z těchto kruhů přišly nejostřejší kritiky.

Mezi léty 2006 a 2007 našly tyto kritiky ohlas ve dvou knihách, které jdou ke kořenu celé věci: *Il quarto segreto di Fatima* od Antonia Socciho a *La profetia di Fatima* od Marca Tosattioho. Ale podívejme se na věc podrobněji.

Předpověděla Matka Boží atentát Aliho Agcy?

Jedna z nejostřejších kontroverzí vzplanula kolem identifikace bílé oděného biskupa s Karolem Wojtylou. Jinými slovy: předpověděla Matka Boží skutečně atentát na Karola Wojtylu? Socci ve své knize upozorňuje na to, že vatikánská interpretace tajemství není tak zcela jednoznačná. A to již od oznámení kardinála Sodana, jehož slova jsou opět v dokumentu k fatimskému tajemství: tam kardinál prohlašuje, že „v tajemství popisované události, jak se zdá, patří minulosti“.

Zjevení 13. října 1917, při kterém lidé viděli sluneční zážrak

Podle Socciho ono „*jak se zdá*“ naznačuje, že kardinál váhá použít jednoznačné výrazy.

A není jediný. V teologické nótě kardinála Ratzingera se věc, zda papež z poselství a Karol Wojtyła jsou identické postavou, obchází diplomaticky otázkou: „Nemusel Svatý otec, když se po atentátu 13. května 1981 seznámil s tajemstvím, poznat v tom svůj vlastní osud?“

Bez ohledu na tyto poznámky, které se mohou jevit jako slovíčkaření, nesmíme zapomínat, že máme co do činění se soukromým zjevením a nikoliv s obsahem víry. I kardinál Ratzinger řekl v interview 19. května (La Repubblica), že žádný závazný výklad neexistuje. A pak je třeba se jen podívat do oficiálního vatikánského dokumentu, který je k dispozici na internetu, aby se rozptýlily všechny pochybnosti. Kapitola teologického komentáře totiž nese nápis *Pokus o výklad fatimského „tajemství“*. (Použití kurzivy je naše.)

V každém případě se kritické oficiální verze mohou právem ptát: Jestliže se tajemství týká jen pronásledování křesťanů ve 20. století a atentátu na papeže v roce 1981, proč se tak dlouho otálelo s jeho zveřejněním?

Věřejná tajemství a tajné pochybnosti

A když už odhalení tajemství vyvolalo tolik kontroverzí, co pak říci o polemikách, které vyvolal sám text? K lepšímu pochopení musíme začít zcela od začátku, totiž od toho okamžiku, kdy sestra Lucie na žádost svého biskupa sepsala v klauzuru Karmelu v Coimbře odhalení tajemství.

Napsala různé vzpomínky na to, co dávno v roce 1917 v Coava da Iría slyšela a viděla. První jsou z roku 1935, druhé z roku 1937 a třetí ze srpna 1941. V tomto třetím zápisu vzpomínek, jak uvádí Socci, odhaluje sestra první dva díly tajemství a dává na vědomí, že existuje ještě „třetí část“, kterou by však ne-

Angelo Giuseppe Roncalli
(budoucí papež Jan XXIII.)
ve Fatimě 13. května 1956

chtěla sdělovat. Několik měsíců nato napsala čtvrté vzpomínky (nesou datum 8. prosince 1941) a v těch přesně kopíruje to, co stojí v předchozích. Na konci druhého tajemství však připojila větu, která ve verzi napsané v létě není: *Em Portugal se conservará sempre o dogma da fé etc.* („V Portugalsku se bude vždy dbát na nauku víry atd.“). V lednu 1944 nakonec napsala třetí tajemství.

Ke zveřejnění prvních dvou tajemství, ve kterých se předpovídá ruská revoluce a druhá světová válka, došlo ve 40. letech. Třetí tajemství mělo být podle přání sestry Lucie oznámeno až v roce 1960. V roce 1957 však Svatý stolec nařídil, aby text poslala do Říma, a sestře uložil mlčení. Toto mlčení bylo přerušeno až v roce 2000 zveřejněním dokumentu *Poselství Fatimy* Kongregací pro nauku víry.

Papež Pavel VI. se sestrou Lucií, Fatima 13. května 1967

Dodejme, že ne právě šťastným zveřejněním. Pro kritiky oficiální verze bylo velice snadné konstatovat zcela zřejmé anomálie. Ve své publikaci celého vydání neuvádí Vatikán čtvrtou vzpomínku (z 8. prosince 1941), nýbrž jen třetí (ze srpna 1941) a uvádí pak zápis z ledna 1944, který obsahuje tajemství. Třetí a čtvrtá vzpomínka jsou velice podobné, jak jsme viděli již výše. Ve čtvrtém je však věta: „V Portugalsku se bude vždy dbát na nauku víry atd.“, která ve třetí vzpomínce není. Jistě, věta není zcela vynechána, ale jeví se jako poznámka na okraj bez jakéhokoliv vysvětlení. A právě proto stojí tato věta v centru kontroverzí...

Je možné, aby tato slova Panny Marie – Matkou Boží sdělovaná slova – končila takovým „atd.“? To dává Socci k úvaze a chápe se znovu banální otázky Paula Kramera, autora *The Devil's final Battle*. Co vězí za tímto „atd.“? Kritikové poukazují na to, že mezi touto větou a tajemstvím zveřejněným v roce 2000 není žádná logická souvislost. Že tento útržek věty podává slova Matky Boží, zatímco ve zveřejněném tajemství vůbec žádná slova Matky Boží nejsou.

Salesián Pater José Santos Valinhos je synovec sestry Lucie. Ke své tetě měl zcela zvláštní osobní vztah. V jednom interview krátce před zveřejně-

ním tajemství řekl: „Jsem toho názoru, že tato část tajemství se týká vnitřní situace v Církvi. Jde asi o teologické těžkosti, krize týkající se jednoty, roztržky, odboje, rozdělení. Poslední věta zápisů má tety z dosud neuvěřitelně části tajemství zní: – V Portugalsku se bude vždy dbát na nauku víry atd. – Část, kterou neznáme, následuje potom. Ale je velice pravděpodobné, že v chybějící části jde právě o toto: v ostatních částech Církve tedy by mohlo dojít k rozvratu.“

Není jediný, kdo vyslovil takovou hypotézu.

Velký odpad od víry

O fatimském tajemství kolovaly v průběhu let různé dohady a mluvily nejčastěji o ztrátě víry u úděsného počtu křesťanů. Matka Boží měla tedy předpovědět velký odpad od víry. Jsou to všechno legendy?

Tak se to jeví ve světle vatikánského odhalení. Problém je v tom, že tyto legendy živily osoby, které na základě své funkce znaly obsah tajemství. Není to náhoda, že Tosatti věnuje celou kapitolu *Ciquant' anni di indiscrezioni eccellenti* (Padesát let indiscrece na nejvyšší úrovni). Podívejme se na některé z nich.

Mons. Alberto Amaral, emeritní biskup z Fatimy, potvrdil na konferenci v roce 1984: „Fatimské tajemství nemluví ani o atomové bombě ani o atomových hlavicích (...). Ztráta víry na celém kontinentu je mnohem horší než záhuba celého národa a je pravda, že víry v Evropě stále více ubývá. Ztráta katolické víry pro Církev je mnohem horší než atomová válka.“ (Toto prohlášení bylo v roce 1986 demontováno a v březnu 1995 opět potvrzeno.)

Kardinál Alfredo Ottaviani řekl na konferenci v r. 1967: „Byl mi dán dar a milost čistí třetí tajemství. (...) Mohu vám říct jen toto: na Církev přijdou těžké doby a my se budeme muset modlit, aby apostaze nenabrala příliš velké rozměry.“

Papežova vůle je jeho soukromá věc?

Indiskrétnosti „na nejvyšší úrovni“ jsou uvedeny také v knize Socchio. Mons. Capovilla, sekretář Jana XXIII., který také jistě znal tajemství, poskytl v roce 1978 písemný interview. Na otázku, zda se tajemství týká církevní hierarchie, Ruska nebo krize víry ve světě, popřel první dvě varianty a třetí nechal bez odpovědi. Ještě zřetelnější je dopis kardinála Luigi Ciappiho, dlouholetého teologa papežského domu, profesorovi Baumgartnerovi. V dopise zveřejněném v roce 2000 kardinál odhaluje: „V třetím tajemství je mezi jiným předpovězeno, že velká apostaze v Církvi vyjde od špiček církevní hierarchie.“

Jsou to všechno lži? A když ne, znamená to, že Vatikán zveřejnil „falzifikaci“? Věci jsou poněkud komplikovanější. Na základě řady zcela shodných indicií je mnoho kritiků oficiální verze přesvědčeno, že třetí tajemství se skládá ze dvou zvláštních částí. To, co bylo zveřejněno v roce 2000, tedy na čtyřech listech napsané tajemství, je jedna ze dvou částí tajemství stále přechovávaného v archivu Sv. oficína. Druhá část, která je dosud tajná a je napsaná na jednom listě, zůstala nadále v papežově bytě.

Pro potvrzení této hypotézy existuje údajně jeden důkaz, tentokrát logické povahy. Andrew M. Cesenek, jiný vědec, který se zabývá fatimským tajemstvím, konstatuje při srovnání prvních dvou tajemství a třetího, odhaleného v roce 2000, že obě první mají tento styl: vidění a k němu slovní výklad. Tosatti poznamenává: Pozoruhodné je již to, že právě třetí část tajemství, která nejvíce vyžaduje vysvětlující vedoucí nit, nic takového neobsahuje.

Protokoly sestry Lucie

Přirozeně Vatikán se musel také ptát sestry Lucie, poslední z *pastorinhos*, která tehdy byla ještě na živu (zemřela v únoru 2005). Státní sekretář Tar-

Stále přicházejí zprávy o biskupech, kteří prakticky nechtějí vzít na vědomí Motu proprio „Summorum pontificum“. Lucemburský arcibiskup Fernand Frank např. prohlásil, že zájem o tradiční ritus, o kterém mluví papež, je v jeho diecézi „bohudík jen zcela ojedinelý“. Skutečnost je taková, že ti, kteří se cítí přitahováni „starým ritem“, jsou vystaveni nadále diskriminaci. V této diecézi to s novým ritem vypadá tak, že „z bohatého stolu Božího slova“ se soustavně škrtá v neděli jedno nebo dvě čtení ve prospěch divadelních scének. Kněží si podle libovůle mění mešní texty a jsou „tvořiví“ pokud možno na nejvíce místech. „Mimořádní rozdělovatelé“ svatého přijímání jsou využíváni, i když toho vůbec není zapotřebí, nebo slouží oltář jako „bar“, kde se obslouží každý sám. Z mnoha kostelů byly odstraněny lavice s klekátky, takže klečení při proměňování je věřícím zcela cizí. Na ty, kteří požadují „mimořádnou formu mše“, je třeba si podle biskupova vyjádření dát pozor, aby v tom nebyl „projev určitých společenských a politických proudů a Církvi cizích záležitostí“. Nikdo však nedává pozor na kněze, kteří dělají z katolického náboženství „integrální směs spiritualit včetně esoteriky“.

Kath-net

cisio Bertone cestoval dvakrát do Coimbry. Poprvé 27. dubna 2000, pak 17. listopadu 2001. (Kardinál sice potvrdil, že navštívil sestru ještě 9. prosince 2003, ale zdůraznil, že rozhovor se týkal jen Albina Lucianiho.) O těchto setkáních existují dvě zprávy, jakéhosi druhu „protokoly“. Druhou zprávu Lucie vlastnoručně podepsala. Obě potvrzují linii Vatikánu: i pro sestru Lucii je tajemství odhaleno v celku a scéna s papežem souhlasí s atentátem v roce 1981. Ale tyto protokoly, konstatují kritické, jsou až lakonicky stručné. Každopádně mají příliš obecný charakter.

Z důvodu stručnosti všimněme si jen otázky, kterou kladl P. Paul Kramer. Podle jeho hodnocení mohl Bertone z druhého rozhovoru, který trval asi dvě hodiny, citovat všeho všudy jen 42 (čtyřicet dvě) slova sestry Lucie. Vzhledem k tomuto druhému protokolu a vzhledem k tomu, že sestra Lucie uměla pouze portugalsky, se Socci ptá: Proč zde nemáme žádný portugalský text? A pokud existuje a sestra ho určitě podepsala, proč nebyl zveřejněn? Proč není od ní podepsána anglická verze? Ani kniha, kterou sestra před smrtí zveřejnila (Výzvy fatimského poselství), nepomůže

k rozptýlení pochybností, protože autorka odmítá zabývat se těmito otázkami.

Jedna věta této knihy je však zajímavá, jak říká Tosatti. Lucie píše: „Přenechávám svaté Církvi, aby interpretovala smysl tajemství, protože to přísluší jí: já se podřizuji pokorně a ráda všemu, co Církve chce říct, korigovat, změnit nebo prohlásit.“

Zde opravdu překvapuje, že sestra hovoří o „změnách“ a „korekturách“.

Kardinál Bertone a papež Luciani

Krátce poté, co vyšla kniha Tosattioho, vydalo nakladatelství Rizzoli jinou knihu o Fatimě. Giuseppe De Carli v ní rozmlouvá s kardinálem Bertonem. V knize kardinál zdůrazňuje oficiální verzi, obohacuje ji o dosud nezveřejněné podrobnosti, ale vyhýbá se jakékoliv odpovědi na otázky kritiků.

Omezíme se zde na tu část knihy, která může i u průměrného čtenáře vyvolat nové otázky.

Kardinál odpovídá na otázky, týkající se vztahu mezi Fatimou a Albinem Lucianim (pozdějším papežem Janem Pavlem I.). Krátce před svou volbou navštívil, jak známo, tehdejší benátský patriarcha sestru Lucii. Někteří

se domnívají, že mu předpověděla jeho pontifikát a jeho brzkou smrt. Kardinál Bertone popřel, že by sestra mohla mluvit o takovém proroctví. A odvolává se na dopis z ledna 1978, ve kterém Luciani stručně shrnuje obsah rozhovoru.

Lucie mu údajně vyprávěla o velké potřebě takových věřících, zvláště seminaristů a noviců, kteří jsou odhodláni zcela se darovat Bohu atd. A při otázce na sluneční zázrak Luciani poznamenal: „Někdo si může položit otázku: Kardinál se zajímá o soukromé zjevení?“ A odpovídá hned sám: „...evangelium obsahuje všechno, ale pro křesťany je důležité číst také znamení doby.“ „A mezi těmito znameními je třeba dbát na ty věci, které tato znamení stavějí do popředí. Které?“ ptá se dále ve stejné linii. A vypočítává čtyři věci, na které Matka Boží v roce 1917 ukázala: konat pokání, modlit se, modlit se růženec a konečně nezapomínat na to, že existuje peklo.

V řádcích, které jsou věnovány modlitbě, uvádí šokující narážku. Luciani mluví o těžkostech, na jaké tato praxe naráží u současných lidí. A uzavírá: „Ne já jsem to napsal, nýbrž Karel Rahner, který se domnívá, že uvnitř Církve existuje takové dychtění po pozemských věcech, že už to není legitimní volba, nýbrž apostaze a dokonalý odpad od víry.“ Apostaze?

Takže přes všechna odhalení se nad tajemstvím z Fatimy dále vznáší mysterium. Pro mnoho lidí je to slovo obsahující hrozby a záhady. Prostým věřícím se naopak jeví jako plné naděje a útěchy tam, kde se mluví o modlitbě růžence. O té modlitbě, obohacené o střelnou modlitbu prosící o milosrdenství, kterou předala Matka Boží dětem a tím celé Církvi. Právě proto se stalo zjevení ve Fatimě Božímu lidu tak drahé. A to chceme za závěr také zdůraznit.

*Z 30giorni 6/7 2007
přeložil-lš*

K nejznámějším snům Dona Boska patří sen o dvou sloupech, který vyprávěl v květnu 1862: „Představte si, že jste jako já na mořské pláži nebo lépe – na osamoceném útesu a nevidíte kolem sebe nic jiného než moře. Na celé této širé hladině vod je vidět nesčíslné množství lodí připravených k boji, s přiděmi zakončenými okovanými železnými hroty ve tvaru šípů. Tyto lodě jsou ozbrojeny děly a naloženy puškami a zbraněmi všeho druhu, zápalným materiálem a také knihami. Přibližují se k loděm o mnoho větší než ony a pokoušejí se vrazit do ní hroty, zapálit ji a způsobit jí všemožné škody.

Tuto majestátní loď, po všech stránkách vybavenou, doprovázejí malé lodě, které od ní dostávají pokyny a provádějí manévry, aby se ubránily nepřátelské flotile. Ale vítr je nepříznivý a jak se zdá, moře přeje nepřátelům.

Uprostřed nesmírného mořského prostoru se tyčí dva mohutné sloupy, velmi vysoké, od sebe poněkud vzdálené. Na jednom z nich je Neposkvrněná Panna a u jejích nohou visí široká tabule s nápisem: »AUXILIUM CHRISTIANORUM« (Pomocnice křesťanů). Na druhém, který je mnohem vyšší a silnější, je Hostie přiměřené velikosti a pod ní je tabule s nápisem: »SALUS CREDITUM« (Spása věřících).

Nejvyšší velitel velké lodě, kterým je římský papež, při pohledu na zuřivost nepřátel a na nastávající zlou situaci, ve které se nacházejí jeho věrní, svolává k sobě velitele doprovodných lodí, aby se s nimi poradil a rozhodl, co je třeba dělat. Všichni velitelé vystupují a sjednocují se kolem papeže. Mají radu, ale protože bouře se rozmáhá stále více, jsou posláni, aby veleli svým vlastním lodím.

Když dojde poněkud k uklidnění, papež svolává velitele znovu kolem sebe a loď pokračuje ve své plavbě. Ale vrací se strašná bouře.

Sen Dona Boska o dvou sloupech

Papež stojí u kormidla a všechno jeho úsilí je zaměřeno k tomu, aby zavedl loď doprostřed mezi dva sloupy, ze kterých z výšky visí množství kotev a velké háky upevněné na řetězech.

Nepřátelské lodě se pokoušejí napadnout ji a potopit: některé tak činí všemi svými spisy, knihami a zápalným materiálem, který jí vrhají na palubu, jiné na ni útočí děly, puškami a hroty. Boj je stále ostřejší. Ale jejich úsilí je marné, velká loď pokračuje bezpečně na své cestě. Někdy se stane, že je prorazena strašnými údery a na jejích bocích vznikají široké a hluboké trhliny, ale ihned zavane vítr od obou sloupů, trhliny se zacelují a otvory zavírají. Děla nepřátel explodují,

pušky a jiné zbraně se lámou, mnoho lodí je rozbito a potápějí se v moři. Rozzuření nepřátelé tedy sahají ke krátkým zbraním, k pěstím a kletbám.

Pojednou je papež těžce raněn a padá. Rychle se zvedá, ale padá podruhé a umírá. Mezi nepřáteli se ozývá vítězný radostný pokřik. Na jejich lodích se zvedá nevýslovný jásot.

Jenže sotva papež umře, jiný papež zaujímá jeho místo. Velitelé se shromáždili a zvolili ho tak rychle, že zpráva o smrti papeže přichází až po zprávě o volbě jeho nástupce. Nepřátelé počínají ztrácet odvahu. Nový papež překonává všechny překážky a zavede loď mezi dva sloupy a jedním řetězem, který je na přídi, ji připoutá ke kotvě sloupu, na kterém je Hostie, a druhým řetězem, který visí na zádi, ji připoutá k jiné kotvě, která je umístěna na sloupu Neposkvrněné Panny.

Tu došlo k velkému zvratu. Všechny nepřátelské lodě ve zmatku prchají, narážejí na sebe, navzájem se tříští a ničí jedna druhou. Potápějí se a snaží se potopit ty druhé, zatímco lodě, které vydatně bojovaly po boku s papežem, rovněž připlouvají, aby se připoutaly ke sloupům. Na moři zavládl veliký klid.“

BISKUP KONVERTOVAL

Anglikánský biskup Jeffrey Steenson z Rio Grande v USA oznámil svůj přestup do katolické církve. Je to mimo jiné důsledek „hlubokého znepokojení nad stavem anglikánské církve“. Na konferenci biskupů došlo k prudkým sporům na téma homosexuality, které rozděluje anglikánské společenství. Je to již třetí anglikánský biskup USA, který přešel ke katolické církvi.

Kath-net

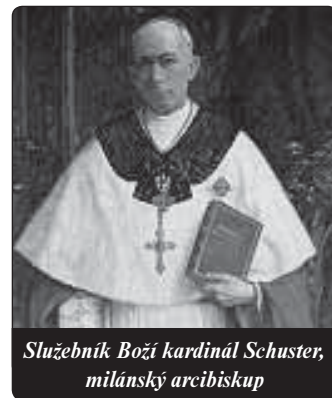
ZPRÁVA Z RADIO VATICANA

27. září bylo zveřejněno Závěrečné poselství ze III. evropského ekumenického shromáždění v rumunském Sibiu, které se konalo od 4.–9. září. Z poselství se nakonec úplně vytratila zmínka o potřebě obrany „života od početí do přirozené smrti“, jak ji navrhovala katolická církev spolu s pravoslavnými církvemi. Při čtení poselství na závěr shromáždění v Sibiu tato slova sice přečtena byla, ale z oficiálně publikovaného textu byla nakonec odstraněna. Stalo se tak zřejmě na návrh některých protestantských delegací.

Don Bosko se zeptal Dona Ruy: „Co si myslíš o tom snu?“

Don Rua odpověděl: „Zdá se mi, že loď s papežem je Církev, lodě jsou lidé a moře je svět. Ti, kteří brání velkou loď, jsou dobří, oddaní Církvi; ti ostatní jsou nepřátelé a bojují proti ní všemi zbraněmi. Dva záchranné sloupy podle mého názoru jsou úcta k Panně Marii a k Nejsvětější Svátosti – Eucharistii.“

„To jsi řekl správně,“ komentuje Don Bosko, jen je třeba opravit jeden výraz. Nepřátelské lodě jsou pronásledování. Na Církev se chystají těžká souzení. To, co se dělo dosud, je ničím vzhledem k tomu, co se má stát. V tomto

chaosu zbývají jen dva prostředky k záchraně: úcta k Nejsvětější Panně a časté svaté přijímání.

Služebník Boží kardinál Schuster, milánský arcibiskup, přikládal tomuto snu takovou důležitost, že když byl v roce 1953 v Turíně jako papežský legát na národním eucharistickém kongresu, při závěrečné pontifikální mši svaté 13. září na náměstí Piazza Vittorio naplněném lidmi věnoval velkou část své homilie tomuto vidění.

Řekl mezi jiným: „V této slavnostní hodině v Turíně, městě Cottolengově a městě Dona Boska, se mi vrací na mysl prorocké vidění, které zakladatel chrámu Panny Marie Pomocnice vyprávěl svým synům v květnu 1862. Zdálo se mu, že vidí flotilu Církve již takřka poraženou údery strašné bouře. Ale v určitém oka-

mžiku nejvyšší kormidelník kapitánské lodi – Pius IX. – svolal koncil menších lodí.

Bohužel bouře, která stále více hrozila, přerušila vatikánský koncil. (Je třeba poznamenat, že Don Bosco předpověděl tyto události osm let předem.) V dalších událostech těch let po dvakrát stejní nejvyšší hierarchové takřka podlehlí trýzni. Když došlo k třetí bouři, z moře se vynořily dva sloupky, na jejichž vrcholech triumfovaly symboly Eucharistie a Neposkvrněné Panny.

Na základě tohoto vidění se nadchl svatý Pius X. a mocným řetězem připoutal Petrovu kapitánskou loď k těmto dvěma pevným sloupům a spustil kotvy do moře. Tehdy se malé lodi začaly těsně shromažďovat kolem Petrovy lodi, a tak se vyhnuly katastrofě. Dějiny potvrdily prorokovo vidění. Počátek pontifikátu Pia X., který má ve znaku kotvu, spadá právě do jubilejního roku vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, který byl slaven v celém katolickém světě. My starší si všichni ještě vzpomínáme na 8. prosinec 1904, kdy Pontifex ve Svatém Petru ozdobil čelo Neposkvrněné zlatou korunou s perlami a zasvětil Matce

celou rodinu, kterou jí ukřižovaný Ježíš světil.

Přivedl maličké, nevinné a nemocné k eucharistickému stolu, což byla součást velkolepého programu tohoto velkodušného papeže, který chtěl obnovit v Kristu celý okresek zemský. A tak se stalo, že dokud Pius X. žil, nebyla žádná válka, a tak si papež vysloužil titul – mírový papež Eucharistie.

Od té doby se však mezinárodní podmínky jen zhoršily, takže zkušenost tří čtvrtin století nám potvrzuje, že Rybářova loď na rozbouraném moři může hledat záchranu jen v tom, že se připoutá ke dvěma sloupům Eucharistie a Pomocnice, jak se zjevily Donu Boskovi (L' Italia 13. září 1953).

Tentýž kardinál Schuster řekl jednou jednomu salesiánovi:

„Viděl jsem obraz vidění o dvou sloupech. Řekni svým představeným, aby ho vytiskli na pohlednice a rozeslali do celého katolického světa, protože toto Don Boskovo vidění je nesmírně aktuální: Církev a křesťanský lid se zachrání jen touto dvojí úctou: k Eucharistii a k Panně Marii Pomocnici křesťanů.“

Podle Medjugorje Altevista - Sny Dona Boska přeložil -ls-

NEBEZPEČNÁ ASTROLOGIE

Bývalá německá astroložka Sabina z Wenze varuje před nebezpečnými astrologiemi. Dokud provozovala astrologii, chodili k ní lékaři, právníci, herci, studenti i ženy z domácnosti. Kdo chodí k astrologovi, chodí k němu ze strachu. Horoskop může někdy souhlasit, ale nemůže dát správný postoj. Slabostí astrologie je skutečnost, že nic nemůže na lidské situaci změnit. Naopak, obrátit se k Bohu znamená často zcela zásadní změnu. Astrologie má vazby, které ihned nepoznáváme. Patří k nim esoterika, která vždy pracuje s okultními prameny. Pohybuje se ve světě duchů a démonů, kteří nám škodí. Astrologie má sama v sobě protikřesťanský akcent. Křesťan má vložit svou budoucnost do rukou Božích.

JE CÍRKEV NA ZÁPADĚ JEŠTĚ VŮBEC VĚŘÍCÍ?

Ředitel semináře v Enugu v Nigérii Teophilus Igwe vytýká místním církvím v Evropě, že často nemají pochopení pro posvátno a pro význam Eucharistie. Navíc Evropa poskytuje podporu zkorumpovaným africkým politikům. V jeho semináři studuje v současnosti 673 mladých mužů. Při jejich přípravě na kněžství se klade důraz především na to, aby dokázali teoretické poznatky uplatnit v životě společnosti.

Kath-net

TRADIČNÍ ŘÍMSKÁ LITURGIE VE FRÝDLANTĚ NAD OSTRAVICÍ

Generální vikář ostravsko-opavské diecéze Mons. Mgr. Marcel Tesarčík vyšel vstříc přání farníků ve Frýdlantě nad Ostravicí a celebrou ve farním chrámě svatého Bartoloměje v neděli 23. září v 16 hodin mši svatou v tradičním ritu. Zúčastnilo se jí na 60 převážně mladých věřících, kteří zpívali při mši latinské ordinarium Missa De Angelis. Po mši svaté následoval výstav Nejsvětější Svátosti oltární, litanie ke Jménu Ježíš a svátostné požehnání.

POUŤ MILOVNÍKŮ TRADIČNÍ ŘÍMSKÉ LITURGIE

28. října 2007 se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hrabyni koná pouť milovníků tradiční římské liturgie. Ve 14.30 hod. začíná slavnostní modlitba svatého růžence, v 15.00 hod. mše svatá, po ní výstav Nejsvětější Svátosti a svátostné požehnání. Pro účastníky jsou připraveny instrukční brožurky. Celebrant Mons. Mgr. Marcel Tesarčík.

AUTOBUSOVÉ SPOJENÍ:			
Ostrava-Svinov, nádraží	13.20	-	
Ostrava-Svinov, mosty	13.22 (dolní zast.)	14.33 (horní zast.)	
Hrabyně, obecní úřad	13.45	14.51	
Hrabyně, obecní úřad	16.44	16.55	16.58
Ostrava-Svinov, mosty (horní zast.)	17.09	17.15	17.18

Dopis Matky Terezy mládeži v Kevelaer

Z nevysvětlitelných důvodů byl s několikaletým zpožděním zveřejněn v Kevelaer dopis Matky Terezy napsaný v roce 1999:

Milá mládeži v Kevelaer!

Děkuji Vám za velkou radost, kterou působíte JEŽÍŠI svou důvěryplnou láskou k jeho Matce Marii. Zůstávejte v její blízkosti, zvláště když se nyní připravujete na to, že vstoupíte do třetího tisíciletí. Každý člověk potřebuje MATKU – a Bůh ve své dobrotě nám dal zcela zvláštní Matku: Ženu, kterou si vyvolil za Matku svého Syna.

Potřebujeme ji tím více, že náš svět se potácí ve velkém duchovním nebezpečí. Proto potřebujeme někoho, kdo nás miluje a chrání nás před zlem. Je to Ona, která rozdrtila hlavu Satanovi, a je to Ona, kdo nás chce zavést zpět k Bohu. Chod'te za ní se svými radostmi i se svými starostmi. Nic před ní nezatajujte, ani své hříchy a chyby. Ona jako žena a matka má pro Vás pochopení.

Učte se od ní bezpodmínečně důvěře k milujícímu Bohu. Učte

se od ní čistotě srdce i ducha i těla, která z ní učinila nejkrásnější ženu světa, takže Bůh sám přijal z jejího těla své tělo a z její krve svou krev. Proste ji o odvahu říkat Ano k Božím přikázáním a Ne k hříchu.

Chcete-li být silní, musíte ve víře držet pohromadě jako Boží lid. Když chcete držet pospolu, musíte se společně modlit. Rozjímejte o Ježíši v Chlebu života – v adoraci. Pak objevíte Ježíše v rozlámaném těle chudých.

Připravte mu tento dar k jeho narozeninám v roce 2000:

- denní rozjímaní v modlitbě růžence;
- jednou týdně adorace před eucharistickým Ježíšem;
- čistota duše i těla.

Budeme na Vás denně myslet a vyprošovat požehnání pro jednoho každého z Vás. Bůh Vám zehnej!

Matka Tereza

V Kalkatě na Nový rok 1999

S radostí jsem na své pouti k *Magna Mater Austriae* zavítal do kláštera Heiligenkreutz, který je nejstarším trvale existujícím cisterciáckým klášteřem na světě.

V klášteře benediktinského ražení mají vždy přednost Boží chvály,⁽¹⁾ které vykonávají mniši jako slavnostní chórovou modlitbu. Jistě – a Bohu díky za to! – mniši nejsou ti jedíni, kdo se modlí; i jiní lidé se modlí: děti, mladí i staří, muži i ženy, lidé žijící v manželství i samostatně – každý křesťan se modlí, nebo by to přinejmenším měl dělat.

V mnišském životě má ovšem slavnostní modlitba zvláštní postavení: je středem jejich povolání. Jejich povoláním je modlit se. V době Otců byl mnišský život označován jako život po způsobu andělů. A za podstatné u andělů se pokládalo to, že se v modlitbě klanějí. Jejich život je klanění. Tak tomu mělo být i u mnichů. Oni neprosí především o to nebo o ono, nýbrž modlí se prostě proto, protože Bůh si zaslouží, abychoť se mu klaněli. „*Confitemini Domino, quoniam bonus!* Děkujte Pánu, protože je dobrý! Je hoden chvály,“ zaznívá v mnoha žalmech (např. 106,1). Taková modlitba bez výslovné intence, která chce být ryzí službou Bohu, se proto právem nazývá *Officium*. Je to služba, svatá služba mnichů. Je určena Trojjedinému Bohu, který je nade všechno hoden, *aby přijal slávu a moc* (Zj 4,11), protože svět tak obdivuhodně stvořil a obdivuhodně ho obnovil.

Současně je *Officium* osob Bohu zasvěcených také svatá služba lidem a je pro ně svědectvím. Každý člověk nese v nitru svého srdce touhu po posledním naplnění, po nejvyšším štěstí, tedy nakonec po Bohu, ať už si je toho vědom, nebo ne. Klášter, ve kterém se společenství několikrát denně shromažďuje k Boží chvále, dokazuje, že tato pralidská touha nevyznívá do prázdna. Bůh – Stvořitel nevystavil nás lidi sklíčovající temnotě, kde by-

Modlitba a vzdělání Z promluvy Benedikta XVI. v cisterciáckém klášteře Heiligenkreutz

chom museli v zoufalství hledat a vyhmátávat poslední základní smysl (srov. Sk 12,7); nepostavil nás do pouště nicoty zbavené smyslu, kde na nás nakonec čeká jen smrt. Ne! Bůh svým svě-

tem rozjasnil naši temnotu skrze svého Syna Ježíše Krista. V něm Bůh vtrhl do našeho světa ve své celé „plnosti“ (Kol 1,19), v něm má svůj původ a svůj vrcholný bod veškerá pravda, po které toužíme.⁽²⁾

Naše světlo, naše pravda, náš cíl, naše naplnění, náš život – to všechno není nějaká náboženská nauka, nýbrž osoba: *Ježíš Kristus*. Ještě mnohem více, než my jako lidé můžeme hledat Boha a toužit po něm, hledá a touží po nás již předem On, ano, našel si nás a vykoupil! Pohled všech lidí všech dob a národů, všech filozofů, náboženství a kultur utkví nakonec na široce rozevřených očích ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Božího Syna; jeho otevřené srdce je plnost lásky. Kris-

tův zrak, to je pohled milujícího Boha. Obraz Ukřižovaného nad oltářem, jehož originál se nachází v dómě v Sarzanu, ukazuje, že tento pohled platí každému člověku. Pán se každému z nás dívá do srdce.

Jádrum mnišství je modlitba klanění – bytí po způsobu andělů. Protože však mniši jsou lidé z masa a krve na této zemi, přidal svatý Benedikt k ústřednímu příkazu „*Ora*“ ještě další – „*Labora*“. K mnišskému životu patří podle pojetí svatého Benedikta a svatého Bernarda s modlitbou také práce, utváření světa podle vůle Stvořitele. Tak učinili mniši všech staletí ze svého pohledu na Boha tuto zemi obyvatelnější a krásnější. Uchování a posvěcení stvoření vychází přímo z tohoto patření na Boha. Do rytmu *ora et labora* vkládá společenství Bohu zasvěcených osob svědectví o Bohu, který se na nás dívá v Ježíši Kristu, a tímto pohledem se člověk a svět stává správným.

Nejen mniši se modlí *Officium*, nýbrž z mnišské tradice odvodila Církev modlitbu breviáře i pro kněze a jáhny. I zde platí, že řeholnice a řeholníci, kněží a jáhni – a přirozeně i biskupové – předstupují před Boha bez zvláštního účelu v každodenní modlitbě hymnů a žalmů s díky a prosbami.

NOVÝ TREND V EKONOMICE

Časopis „*Wirtschaftswoche*“ v článku „*Síla dobra*“ referuje o tom, že zákazníci ve vyspělých zemích dávají přednost nejen cenově výhodným výrobkům, ale také takovým, které byly vyprodukovány bez etických závad, na příklad bez dětské práce, bez pesticidů apod. Zdrženlivost, ochrana životního prostředí a sociální spravedlnost začínají být při nákupech rozhodující. Jelikož vlády už nejsou schopny kontrolovat koncerny, stává se rozhodující „hlasování u pokladen“. Nezodpovědné koncerny musí „odrovnat“ zákazníci. Vyrůstá nová třída spotřebitelů, u kterých se spotřeba spojuje také s potřebou toho, co je autentické, mravné a duchovní. Motorem globalizace se musí stát „moralizace“.

Kath-net

Milí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, milí bratři a sestry v Bohu zasvěceném stavu! Víím, že to vyžaduje kázeň, někdy to dokonce stojí přemáhání modlit se věrně breviář, ale skrze toto *Officium* jsme také bohatě obdarováni: jak často padají z nás samy od sebe úrava a útlík! A kde je Bůh věrně chválen a vzýván, tam jeho požehnání nechybí. V Rakousku se říká: „Na Božím požehnání všechno záleží!“

Vaši první službou světu musí být proto modlitba a slavení bohoslužby. K uvědomělosti každého kněze a každého Bohu zasvěceného člověka patří: „ničemu nedávat přednost před bohoslužbou“. Krása takové uvědomělosti se vyjadřuje v kráse liturgie, takže tam, kde spolu zpíváme, chválíme Boha, slavíme a klaníme se, je na zemi přítomen kus nebe. Není to opravdu nic přehnaného, jestliže v liturgii soustředěné k Bohu, v obřadech a zpěvech, vidíme odraz věčnosti. Jak by mohli naši předkové před stáletími vytvořit tak vznešený chrámový prostor, jako je tento? Zde pozvedá již prostá architektura naše smysly vzhůru k tomu, co „ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co člověku ani na mysl nepřišlo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují“ (1 Kor 2,9). Při všem úsilí o liturgii musí být směrodatný pohled na Boha. Stojíme před Bohem – On mluví s námi a my s ním. Kde se při liturgii myslí jen na to, jak by se mohla udělat krásnou, atraktivní a zajímavou, tam už liturgie upadla. Buď je to *opus Dei* s Bohem jako jediným subjektem, nebo není vůbec nic. Prosim na tomto místě: utvářejte liturgii s pohledem na Boha ve společenství svatých, živoucí Církev všech míst a všech dob, aby se stala výrazem krásy a vznešenosti Boha, který miluje lidi!

Konečně duši modlitby je Duch Svátý. Vždy, když se modlíme, je to ve skutečnosti on, kdo se „ujímá naší slabosti, kdo se za nás přimlouvá vzdechy, kte-

ré lidská slova nemohou obsáhnout“ (srov. Řím 8,26). V důvěře v toto apoštolovo slovo vás ujišťuji, milí bratři a sestry, že modlitba bude mít ve vás ten účinek, který byl dříve vyjadřován tím, že kněží a osoby Bohu zasvěcené byli nazýváni „duchovní“. Biskup Sailer z Řezna jednou řekl, že kněží musí být především duchovně – duchovní. Pokládám za krásné, že výraz „duchovní“ se opět začíná používat. Důležité však je především to, aby se v nás udála ta skutečnost, kterou toto slovo popisuje: že jsme se následováním Krista v síle Ducha stali „duchovními“ lidmi.

A vás, milí věřící, prosím: pokládejte své kláštery za to, čím vždy chtějí být: nikoliv nositeli kultury a tradice nebo velkými hospodářskými podniky. Struktury, organizace a ekonomie jsou v Církvi také důležité, ale nikoliv to podstatné. Klášter je především místo duchovní síly, jako když se po vysilující cestě Alpami můžete občerstvit v pramenitém potůčku... Využívejte Boží blízkost ve své zemi, vaňte si řeholních společenství a klášterů a využívejte jejich duchovní služby, které vám Bohu zasvěcení mohou poskytnout!

Moje návštěva platí konečně Papežské vysoké škole, která prožívá 205. rok od svého založení a které pan opat v novém statutu přidělil jméno současného Petrova nástupce. Tak jako je důležitá integrace teologické disciplíny do *universitas* vědění skrze katolické teologické fakulty na státních univerzitách, tak je také důležité, aby existovala takto profilovaná studijní místa, jako je vaše, kde je možné prohloubené spojení vědecké teologie s prožívanou spiritualitou. Bůh není pouhý předmět teologie, on je také její živoucí podmět. Křesťanská teologie není jen prostě lidsky zformulovaná řeč o Bohu, nýbrž je současně vždy *Logos* a logika, v jaké se Bůh zjevuje. Proto jsou intelektualita a prožívaná zbožnost dva prvky studia, které jsou navzájem na sebe od-

kázány v neoddelitelné komplexitě.

Otec řádu cisterciáků sv. Bernard bojoval ve své době proti tomu, aby se objektivní racionalita oddělovala od proudu církevní zbožnosti. Při úsilí o uznání přísné vědeckosti v moderním smyslu může teologii dojet dech víry. Ale tak jako liturgie, která zapomíná na pohled na Boha, je liturgie u konce, tak teologie, která už nedýchá v prostoru víry, přestává být teologií; řada více méně souvisejících disciplín zůstává stranou. Kde však se pěstuje teologie na kolenou, jak to žádal Urs von Balthasar, nebude chybět její plodnost pro Církev i pro Rakousko.

Tato plodnost se projevuje v podpoře a vzdělání lidí, kteří v sobě nesou duchovní povolání. Aby někdo vydržel po celý život povolání ke kněžskému nebo řeholnímu stavu, potřebuje vzdělání, které integruje víru a rozum, srdce a rozum, život a myšlení. Život v následování Krista vyžaduje integraci celé osobnosti. Kde se zanedbává intelektuální dimenze, snadno vznikne svatouškovské blouznění, které žije takřka výlučně z emocí a nálad a není možné je nést s sebou celý život. A kde je zanedbána duchovní dimenze, vzniká hubený racionalismus, který se ze svého chladu a rezervovanosti nemůže nikdy vznést k nadšenému sebeodevzdání Bohu. V následování Krista není možno stavět na takových jednostrannostech. Člověk by byl s takovými polovičatostmi sám nešťastný a v důsledku toho by byl také duchovně neplodný. Každé povolání k řeholnímu a kněžskému stavu je tak drahocenný poklad, že odpovědní pracovníci musí dělat všechno pro to, aby našli přiměřené cesty vzdělávání, tak aby se vzdělávaly současně *fides et ratio*, víra a rozum, srdce a mozek.

Bollettino Vaticano (kráceno),
překlad -ls-

⁽¹⁾ Benedicti 43,3

⁽²⁾ Gaudium et spes, č. 22

SVATÝ JAN ZLATOÚSTÝ (2) - dokončení ze str. 2

takže se stvoření a Písmo doplňují. Ve světle Pisma, Božího dopisu, který nám Bůh dal, můžeme dešifrovat stvoření. Bůh se nazývá „něžný otec“ (*philostorgios*), lékař duši (*Omelia 40,3 sulla Genesi*). Matka (tam.) a milující přítel (*Sulla provvidenza 8,11-12*). Ale k tomuto druhému kroku – nejdříve stvoření jako žebřík k Bohu a pak Boží shovívavost, dopis, který nám dal Písmo svaté – se připojuje třetí krok. Bůh nám nejen posílá dopis, ale nakonec sám sestupuje, vtěluje se a stává se jedním z nás, je reálně Bůh s námi, náš bratr, až k smrti na kříži. A k těmto třem krokům – Bůh je viditelný ve stvoření, Bůh nám dává svůj dopis, Bůh sestupuje a stává se jedním z nás – se nakonec připojuje čtvrtý krok. V nitru života a jednání křesťana je životním a dynamickým principem Duch Svatý (*Pneuma*), který přetváří skutečnost světa. Bůh vstupuje do našeho života skrze Ducha Svatého a přetváří nás z nitra našeho srdce.

Průkopník sociální nauky

Na tomto základě Jan právě v Konstantinopoli v pokračujícím komentáři ke *Skutkům apoštolů* předkládá model prvotní církve (Sk 4,32–37) jako model pro společnost a rozvíjí tak něco jako sociální „utopii“ (jako by „ideální město“). Jednalo se mu totiž o to, dát městu křesťanskou duši a tvář. Jinými slovy, Zlatoústý pochopil, že nestačí dávat almužnu a pomáhat chudým čas od času, ale je nezbytná nová struktura, nový model společnosti; model založený na perspektivě Nového zákona. Je to nová společnost, která se projevuje v rodící se Církvi. Jan Zlatoústý se tedy skutečně stává jedním z velkých otců sociální nauky Církve: stará idea řecké „polis“ je nahrazena novou obcí inspirovanou křesťanskou vírou. Zlatoústý se spolu s Pavlem zastával primátu jednot-

livého křesťana, jeho osoby jako takové, i když je to otrok nebo chudák. Jeho projekt tak opravuje tradiční pohled řecké „polis“, obce, ve které široké vrstvy populace byly vyloučeny z občanských práv, zatímco v křesťanské obci jsou všichni bratry a sestrami se stejnými právy. Primát osoby je také důsledkem faktu, ze kterého když reálně vycházíme, vytváří se obec, zatímco v řecké „polis“ stojí vlast nad jednotlivcem, který se musí zcela podřítit obci jako celku. Tak začíná Zlatoústý vytvářet vizi společnosti budované podle křesťanského svědomí, a říká nám, že naše „polis“ je jiná, „naše vlast je v nebi“ (Fil 3,20), a tato naše vlast i zde na zemi nás činí všechny rovnými, bratry a sestrami, což nás zavazuje k solidaritě.

Bezmezná důvěra v Boží lásku

Na konci svého života v exilu u hranic Arménie, na „nejvzdálenějším místě světa“, se Jan v návaznosti na své první kázání v roce 386 znovu vrací k svému drahému tématu o plánu, který Bůh sleduje vzhledem k lidstvu: je to plán „nevyslovitelný a nepochopitelný“, ale jistě řízený jeho láskou (srov. *Sulla provvidenza 2,6*). To je naše jistota. I když nedokážeme vyčíslit podrobnosti osobního a kolektivního příběhu, víme, že Boží plán je vždy inspirován jeho láskou. Tak navzdory svému utrpení Zlatoústý znovu potvrzoval objev, že Bůh miluje každého z nás nekonečnou láskou, a proto chce spásu všech. Tento svatý biskup ze své strany na této spásě velkodušně po celý život spolupracoval, aniž se kdy šetřil. Za poslední cíl svého života totiž pokládal onu Boží slávu, kterou – nyní jako umírající – zanechal coby poslední závět: „Sláva Bohu za všechno!“ (Palladio, *Vita 11*).

Bollettino Vaticano 26. 9. 2007
Mezititulky redakce Světa

Přítomnost andělů při mši svaté (dokončení)

Kredo

Apoštolské Kredo vyznává, že Bůh je Stvořitel „nebe a země“, a nicejsko-cařihradské vyznání říká výslovně: Stvořitel „všeho viditelného i neviditelného“ (KKC 325).

V Písmu svatém znamená výraz „nebe a země“ všechno, co existuje, celé stvoření. Poukazuje také v rámci stvoření na pouto, které zároveň spojuje i rozlišuje nebe a zemi: „Země“ je svět lidí, „nebe“ nebo „nebesa“ může označovat oblohu, ale také místo vlastní Bohu, který je náš Otec na nebesích..., a konečně se výrazem „nebe“ označuje také místo nebeských duchových tvorů – andělů, kteří obklopují Boha (KKC 326).

Služebník Boží Jan Pavel II. k tomu říká: *Jako čisté duchové bytosti převyšují andělé všechny viditelné tvory svou dokonalostí (KKC 330) a nepatří k viditelnému světu, ale jsou v něm přítomní a činní. Představují svůj vlastní svět.*

Jestli všemu tomu věříme, pak toto vyznání víry je více než jen výpověď o pravdě. Otevíráme se

vydat k nebi a spolu s anděly vystupovat výše a výše k Bohu, jehož si budeme plně vědomi právě v prefaci, až nakonec uslyšíme slova jako:

Skrze něho andělé chválí tvou slávu, před tvou mocí padají na tvář nebeské zástupy... a zpívají ti společnou píseň. Nebo: Dovol, abychom se i my připojili k jejich chvalozpěvu a pokorně tě vyznávali a volali:

Sanctus

Společně s anděly zpíváme třikrát Svatý. Je to liturgické zvolání. Chvála Boha, která se odvolává na slova z knihy proroka Izaiáš:

Serafové stáli před ním. Každý měl šest křídel. Dvěma si přikrývali tvář, dvěma přikrývali své nohy a dvěma létali. Volali pospolu: Svatý, svatý, svatý je Pán zástupů. Nebe i země jsou plné jeho slávy (6,3).

I ve Zjevení sv. Jana čteme o této chvále andělů: *Každá z těch čtyř bytostí měla po šesti perutích, a bez ustání ve dne v no-*

ci volaly: Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládný, který byl, který je a který přijde (4,8).

ci volaly: Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládný, který byl, který je a který přijde (4,8).

Liturgie tak pomáhá člověku, aby rychle dospěl ze stvořené těsnosti k Boží nekonečnosti. Je to snad tak trochu možno přirovnat k pohledu z vrcholu nejvyšší hory na bezoblačné nebe a takřka bezmeznou šíři stvoření kolem nás a pod námi.

Současné nám tato modlitba pomáhá spolu s anděly dospět k osobnímu setkání s Bohem!

Ta mnohoznačná Boží láska, kterou Církev v prefaci opěvuje, se stane v následujícím okamžiku nejvyšší formou přítomnosti a skutečnosti, když kněz pronesla slova: *Toto je moje TĚLO, které se za vás vydává, ... toto je moje KREV, která se prolévá za vás a za mnohé...!*

Když se zde člověk otevře pomocí andělů a dá se od nich vést, pak může hlouběji pochopit Boží tajemství, jeho majestát a vznešenost.

V první eucharistické modlitbě kněz říká: *V pokore tě prosíme, všemohoucí Bože, přikáž svému svatému andělu, ať ji přinese na tvůj nebeský oltář, který stojí před tváří tvé božské velebnosti.* Myslíme přitom na místo ze Zjevení sv. Jana, který v jednom vidění vidí, jak z kadidelnice v andělově ruce vystoupil před Boha kadidlový kouř z modliteb věřících (Zj 8,4). Tato modlitba vyjadřuje celou důvěru Církev, že Bůh dává svým andělům k sobě ustavičný přístup: oni jsou věrní, oddaní a poslušní prostředníci nikoliv jen od Boha směrem k člověku, nýbrž také od člověka k Bohu! Přinášejí až k Bohu modlitby, *obětí našich rtů* (srov. Oz 14,3) i oběti našeho života (srov. Řím 12,1).

Otče náš

I v modlitbě Páně *Otče náš* nacházíme nepřímý odkaz na anděly. Modlíme se: *„Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi...“* Co je míněno výrazy „nebe“ a „země“, bylo již výše vysvětleno. Vůle Boží se má u lidí uskutečnit tak, jak se uskutečňuje u andělů v nebi.

Svatý Tomáš říká ve svém výkladu k *Otče náš*: *V nebi, v nebeské vlasti je již vůle Boží na andělech naplněna, protože oni patří na Boha, Boha poznávají a požívají... Proto my tak vroucně prosíme: „Bud' vůle tvá u nás na zemi jako na svatých v nebi“ (Tomáš Akvinský, Modlitba Páně 3,2).*

Jde o příkladnou poslušnost andělů v nebi, kteří odpovídají Boží vůli do nejmenších podrobností. Tato prosba v *Otče*

náš má být výrazem naší touhy po jednotě s Bohem, aby se stala jeho vůle.

Svaté přijímání

Svatý Bernard z Clairveaux říká: *Když je v nás Ježíš přítomen se svým tělem, obklopují ho andělé jako svatá stráž. Po svatém přijímání drží andělé kolem našeho srdce „stráž u svatostánku“.* Proto jsou okamžiky po svatém přijímání tak drahocenné a mají být naplněny tou nejvnitřnější modlitbou a klaněním.

Svatý papež Pius X. měl jistě svůj důvod k tomu, když řekl: *Kdyby nám andělé mohli závidět, záviděli by nám svaté přijímání.*

Eucharistie je darovaná nám a andělé nám mají pomáhat, abychom přijímali svaté přijímání s největší úctou a vděčností.

Naše úvaha o přítomnosti andělů v liturgii a zvláště ve mši svaté nám ukazuje, že do blízkosti andělů vstupuje ten, kdo se k Bohu přibližuje v liturgii. Podobně můžeme říct: Kdo setrvává v blízkosti andělů, nachází se v Boží blízkosti.

Z-sks-37/2007 přeložil -lš-

přítom pro tento mocný a velký svět a otevíráme svatým andělům cestu k nám, aby nás osvěcovali a vedli k Bohu.

Eucharistická modlitba

Po vyznání víry následuje příprava darů. Pak se kněz obrací k lidu s výzvou: *Pán s vámi!* A zve je: *Vzhůru srdce!* A lid odpovídá: *Máme je u Pána.*

Co to však opravdu znamená? To, že se máme odloučit od světa, že se máme skutečně

žádost, aby ústy **všech biskupů** světa zasvětila výslovně **Rusko** Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Ve sporu o to, zda k takovému zasvěcení skutečně došlo, nám může postačit toto historické konstatování: nedošlo k němu v době pontifikátu Pia XI., kdy toto zasvěcení ještě mohlo předejít tomu, aby nepropukla druhá světová válka a Rusko nerozšířilo své bludy po celém světě. Pozdější zasvěcení již těmto tragickým skutečnostem nemohla zabránit.

O situaci, která se v důsledku nepřijetí výzvy ještě mnohem více zhoršila, než tomu bylo na počátku 20. století, předala nám Matka Boží své varovné poselství v tzv. třetím tajemství. O tom řekla sestra Lucie, že má být zveřejněno v roce 1960. Ani v tomto případě jsme však Mariinu pomocnou ruku nepřijali včas. Jelikož se jeho odhalení zpozdilo o celých 40 let, není divu, že už jen vyvolalo rozpaky a nesetkalo se s jednoznačným ohlasem. A tak se nemůžeme ubránit pocitu, že se nad devadesátým fatimským výročím dále vznáší velký otazník. Ačkoliv sám kardinál Ratzinger v oné době prohlásil, že žádné závazné vysvětlení třetího tajemství neexistuje, na ty, kteří s interpretací z roku 2000 nejsou spokojeni, se pohlíží málem jako na rozkolníky. Právě v zájmu správné objektivní interpretace by se měly všechny možné námitky brát co nejpečlivěji v úvahu a žádná z nich by neměla zůstat nezodpovězena. Nejedná se tu přece o nějakou osobní prestiž, ale o snahu dobrat se objektivní pravdy, která má závažné důsledky. Osočování a očerňování je nedůstojný způsob argumentace, který spíše mluví v neprospěch toho, kdo ho používá.

Při interpretaci tak složitě a nejasné vize, jakou je obsah třetího tajemství, neměli bychom se spokojit jen s tím, že najdeme určitou, třeba jen částečnou obdobu v událostech uplynulých let. Abychom se vyhnuli nebezpečí krátkého spojení, měli bychom vzít

v potaz také jiná zjevení podobného druhu. Třetí fatimská vize má zřejmě nejbližší k prorockému snu svatého Jana Boska o námořní bitvě. Srovnání jeho obsahu však interpretaci třetího tajemství z roku 2000 sotva potvrzuje.

Těm, kteří trvají na tom, že fatimská tajemství jsou opravdu jen tři, můžeme dát nakonec za pravdu. Ve skutečnosti nepostrádáme nějaké další, čtvrté fatimské tajemství, nýbrž postrádáme věrohodný klíč k interpretaci třetího tajemství. Při tlumočení tajemství v roce 2000 však vystalo nové tajemství, a to je nezodpovězená otázka, proč třetí fatimské tajemství nebylo zveřejněno již v roce 1960, jak to podle sdělení sestry Lucie Panna Maria stanovala. To byla ona příhodná a závažná doba, pro kterou bylo třetí tajemství směřovatelné, pro kterou bylo připraveno, abychom svým poslušným jednáním mohli dát jiný průběh druhé polovině dvacátého století, tak jako splnění proseb Matky Boží z druhého tajemství mělo a mohlo dát zcela jiný průběh jeho tak tragické první polovině.

Na existujícím výkladu je ovšem největším problémem skutečnost, že nám chce třetí tajemství představit jako uzavřenou historickou záležitost, na kterou už můžeme vzpomínat jako na minulost. To je demobilizující a neodpovídá to hlavnímu smyslu samotného fatimského poselství. Zázračným uzdravením papeže po atentátu nic neskončilo, právě naopak. Jestliže byla situace lidstva už v roce 1917 tak vážná, že Panna Maria byla Bohem poslána, aby vystoupila s velmi naléhavou výzvou a zvláštním zázkamem a chtěla zmobilizovat svět a především Církev, abychom postavili podle jejího spolehlivého návozu účinnou hráz hrozcímu zlu, o kolik závažnější je situace, která panuje po devadesáti letech šíření bludů a zla, protože tato hráz nejenže nebyla postavena, ale hříchu a nevěře otevřela společnost dokořán všechny brány. To, co

bylo před stoletím ještě pojmenováno otevřeně jako hřích a nebezpečné bludy, to se stalo dnes vymožeností a domnělým znamením pokroku a vyspělosti. Kdejaký i nejohavnější hřích, pohrdání přirozeným zákonem a rodinou jakožto základem lidské společnosti se stalo zákonem chráněnou samozřejmostí. Neutěšená perspektiva Církve na Západě je nám dostatečně známa.

Můžeme zůstat klidní a starat se jen sami o sebe? Je to něco nemístného obávat se za této situace nejhoršího? Co může být tím nejhorším? I kdybychom si mohli být zcela jisti, že nám žádná pozemská pohroma nehrozí, peklu se co do utrpení a hrůzy žádná superbomba ani katastrofa nevyrovná, už jen proto, že je věčné a není z něho východiska. Ten, koho zastihne ta nejtěžší myslitelná katastrofa, ale přitom se obrátí a unikne peklu, je na tom nekonečně lépe než ten, kdo žije a zemře v pohodlí a zcela bezbolestně, ale pak jde tak říkajíc rovnýma nohama do věčného zavržení.

Jaký lék nám tedy od Panny Marie proti této hrozbě zbývá? To, co dnes slyšíme i z úst teologů: Netrapte se kvůli peklu, je prázdné? Nebo snad řekla Panna Maria dětem: - Netrapte se kvůli tíži hříchů, to, co bylo kdysi hříchem, už neplatí, Bůh je milosrdný a dobrotivý? Ani v nejmenším. Řekla: „Mnoho, velmi mnoho lidí jde do pekla, protože se za ně nikdo nemodlí a neobětuje: Modlete se a obětujte se!“ Čím je Bůh milosrdnější a dobrotivější, tím méně si zaslouží, aby byl urážen, a tím větší urážkou jeho nekonečné svatosti a lásky je každá neposlušnost k jeho příkázáním. Mnoho duší jde do pekla, právě protože si myslí, že není, nebo že je prázdné. Mnoho duší jde do pekla kvůli módnímu znevažování a zlehčování hříchu na úroveň pouhých slabostí a nedokonalostí. Závažnost a zloba hříchu před Bohem se neměří podle toho, do jaké míry nás ještě znepokojuje. To by pak otupělost svědomí byla účinnou zbraní proti hříchu a cestou k ospravedlně-

ni. Závažnost hříchu se měří podle nekonečné svatosti toho, KDO je jím urážen, a podle nesmírnosti neštěstí, které působí už v tomto a ještě více v onom životě. Nic není nebezpečnějšího než sebeuspokojení, které se odvolává na Pánův příslib, „brány pekla Církev nepřemohou“. Ji opravdu nepřemohou, ale přemohly už mnoho jejich synů, kteří s sebou odvedli do pekla celé zástupy.

Musíme se tedy stále vracet k trvale platnému začátku fatimských zjevení. Dokážeme vůbec docenit, jakou obět to žádala Maria ode dvou docela malých dětí? Jejich úplně a Bohem přijaté sebeobětování je i pro současné katolické křesťany nesmírně závažnou, nejvládnější a trvale platnou fatimskou výzvou. Tady jde přece o mnohem více než o zvláštní cestu k osobní svatosti dvou dětí. Tady jde o závazek k lidské **osobní spolupráci na vykoupení**. Slyšíme však dnes někde v kázáních plamenné výzvy, abychom se zcela obětovali za obrácení hříšníků a záchranu světa, nebo jsou to spíše jen návody, jak si psychologicky zpodobnit život a usnadnit mezilidské vztahy?

Důvodem k opravdovému obrácení však nemůže být jen zpráva, že třeba za týden bude konec světa. Opravdovým důvodem k obrácení je spásnosné poznání: Bůh mě i přes moji zlobu nekonečně miluje a nezaslouží si, abych ho nemiloval a urážel. Ale právě k takovému poznání je nezbytný dar Boží milosti, kterou musí hříšným někdo „vymodlit a vyobětovat“, protože jejich duchovní nouze je ještě nesrovnatelně horší než všechna tělesná nouze nemocných, sociálně vypovězených, hladových a chudých.

Oslava fatimského jubilea je smysluplná a požehnaná, pokud nám naléhavě a neodbytně připomíná, že **to nejzávažnější stojí teprve před námi**, pokud vyburcuje naši odpovědnost a solidaritu a pokud se stane zdrojem ochoty následovat fatimské děti v jejich pokorné poslušnosti a věrnosti ve vytrvalé modlitbě a přinášeni obětí za Církev i svět. -lš-

■ Vysílání denně 8.00 - 13.00 a 16.00 - 01.00

■ Denně: 8.00; 16.00 - Programová nabídka TV NOE

Podrobnosti na www.tvnoe.cz ■ Změna programu vyhrazena.

Ne 14. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Malé biblické příběhy (10) 8.10 Na koberečku (29) 8.25 Tři svišti (7. díl) - Klouzačka 8.35 Čína 9.30 Trnavské zahradní slavnosti 9.45 Pro vita mundi s Bedřichem Jetelinou 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Kravaře (L) 11.53 Z pokladů duše 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Křížovatky Dany Němcové 12.45 Hornolidečko: Lačnov 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Katolíci v Moskvě 16.35 Hlubinami vesmíru (9) 17.35 Archanželské klíče 17.55 Malé biblické příběhy (10) 18.00 Ježíš - království bez hranic (22/26) (P) 18.30 Babájama 19.00 Řím 19.30 Hornolidečko: Lačnov 19.40 Krkonošský národní park 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (450) (P) 20.35 Planetshakers (2/2) - záznam 21.35 Katolíci v Moskvě 22.00 Misijní magazín (15) 23.05 Čína 23.55 Kyklady 00.40 Exit 316 (5. díl): Odpuštění 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Po 15. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Jen jeden plat 8.30 Na koberečku (29) 8.45 Čteme z křesťanských periodik 9.00 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová - Úskalí služby 10.00 Cesty za poznáním. Mystické Benátky 10.30 Octava dies (450) 11.00 Pro vita mundi s Bedřichem Jetelinou 11.40 Tři svišti (7. díl) - Klouzačka 11.50 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (24) 12.45 Krkonošský národní park 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Vietnam - zlatá klec 16.20 Libanonská mise 16.35 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 17.05 Exit 316 (6. díl) - Image 17.25 Hornolidečko - Lačnov 17.35 Dětská televize (září 2007) 18.05 Jen jeden plat 18.35 Kapka (1. díl) - První cesta 18.45 Cesty za poznáním - Hurtigruten 19.15 Křížovatky Dany Němcové 19.45 Trnavské zahradní slavnosti 20.00 Z pokladů duše 20.05 Mexiko 21.05 Na koberečku (29) 21.20 Přírodní krásy Ameriky (11/13) 21.55 Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová Th. D. - Otevřely se jim oči 23.00 Planetshakers (2/2) 00.30 Cesty za poznáním. Mystické Benátky 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Út 16. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Mexiko 8.55 Pro vita mundi s Bedřichem Jetelinou 9.40 Esovision 10.10 Hlubinami vesmíru (9) 11.10 Etiopie - národ na cestě 11.25 Hornolidečko - Lačnov 11.40 Kapka (1. díl) - První cesta 11.50 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Across the Music 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Katolíci v Moskvě 16.35 Pro vita mundi s Bedřichem Jetelinou 17.15 Křížovatky Dany Němcové 17.40 Krkonošský národní park 18.05 Baterka (říjen) 18.35 Kapka (2. díl) - Hluboko pod zemí 18.45 Trnavské zahradní slavnosti 19.00 Léta letí k andělům - Rev. Jaroslav Krátka 19.30 Přírodní krásy Ameriky (12/13) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Bez hábitu - Kapucíni (P) 21.10 Děti pomáhají dětem (P) 21.40 Hornolidečko - Lačnov 21.50 Exit 316 (6. díl) - Image 22.10 Tandem kvíz 22.45 Křížovatky Dany Němcové 23.15 Octava dies (450) 23.45 Pro vita mundi (24) 00.30 Esovision 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 17. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Atlas Charity - Javorník 8.10 Jen jeden plat 8.45 Hlubinami vesmíru (9) 9.45 Exit 316 (6. díl) - Image 10.05 Cesty za poznáním - Shekawati 10.30 Generální audience papeže Benedikta XVI. (L) 11.55 Z pokladů duše 12.00

Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 12.35 Katolíci v Moskvě 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Noční univerzita - PhLic. Kateřina Lachmanová Th.D. - Otevřely se jim oči 17.05 Trnavské zahradní slavnosti 17.20 Štúdio AHA! (7) 18.05 Cesty za poznáním - Luxor 18.15 Exit 316 (7. díl) - Zklamání (P) 18.35 Mašinky (6. díl) 18.45 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha (P) 19.10 Pro vita mundi s Bedřichem Jetelinou 19.55 Z pokladů duše 20.00 Křížovatky Dany Němcové 20.30 Mexiko 21.30 Atlas Charity - Bílá Voda 21.35 Hornolidečko - Pozdřechov 21.45 Noční univerzita - PhLic. Kateřina Lachmanová Th.D. - Úskalí služby 22.45 Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. 00.10 Tandem kvíz 00.45 Krkonošský národní park 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 18. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 8.35 Dětská televize (září 2007) 9.05 Noční univerzita - PhLic. Kateřina Lachmanová Th.D. - Otevřely se jim oči 10.05 Mexiko 11.00 Hornolidečko - Pozdřechov 11.15 Cesty za poznáním - Mystické Benátky 11.40 Kapka (2. díl) - Hluboko pod zemí 11.50 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 12.30 Přírodní krásy Ameriky (12/13) 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Cesty za poznáním - Sýrie 17.00 Jen jeden plat 17.30 Vietnam - zlatá klec 17.45 Libanonská mise 18.00 Tandem kvíz (P) 18.35 Kapka (3. díl) - Limonáda 18.45 Trnavské zahradní slavnosti 19.05 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 19.30 Octava dies (450) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi s Josefem Štěpánem Lankočím (P) 20.50 Cesty za poznáním - Mystické Benátky 21.20 Jen jeden plat 21.50 Křížovatky Dany Němcové 22.15 Atlas Charity - Bílá Voda 22.25 Exit 316 (7. díl) - Zklamání 22.45 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 23.15 Cesty za poznáním - Sýrie 00.05 Vietnam - zlatá klec 00.20 Libanonská mise 00.35 Cesty za poznáním - Mystické Benátky 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pá 19. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Křížovatky Dany Němcové 8.30 Krkonošský národní park 8.50 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 9.15 Bez hábitu - Kapucíni 10.20 Esovision 10.50 Na koberečku (29) 11.05 Jen jeden plat 11.40 Kapka (3. díl) - Limonáda 11.50 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Pro-

PODPOROVAT KŘESŤANSKÁ MÉDIA A VÝCHOVU KŘESŤANSKÝCH NOVINÁŘŮ

Benedikt XVI. požádal Kirche in Not, aby podporovala křesťanská média a výchovu křesťanských novinářů. Média mohou významně přispět k šíření evangelia a křesťanských hodnot. Církev nutně potřebuje lidi, kteří působí na tomto poli. Dále vyzval papež k podpoře křesťanů na Středním východě, kde jsou nebezpečně ohroženi místní církve s tisíciletou tradicí.

Kath-net

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČEŘADLO v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích v sobotu 20. října 2007 ve 14.00 hod.

Program: 1. Modlitba svatého růžence ● 2. Modlitba za Svatého otce ● 3. Svátostné požehnání ● 4. Čtení poselství a výklad k tomuto poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ ● 5. Zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie ● 6. Mše svatá, hlavní celebrant - Mons. Jiří Paďour, OFMCap, sídelní biskup. Předpokládáné ukončení večera v 16.30 hod.

Srdečně Vás zvou, a zvláště kněze, kterým je blízká Panna Maria, modlitební skupiny mariánského kněžského hnutí z Č. Budějovic a okolí a P. Viktor Frýdl - kněz spoludávající na MKH v českých diecézích.

glas (L) 12.05 Ježíš - království bez hranic (22/26) 12.30 Tandem kvíz 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. 17.30 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 17.55 Krkonošský národní park 18.15 Exit 316 (7. díl) - Zklamání 18.35 Kapka (4. díl) - Velké nebezpečí 18.45 Cesty za poznáním - Sýrie 19.30 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 20.00 Z pokladů duše 20.05 Noemova pošta (říjen) (L) 21.30 Vietnam - zlatá klec 21.45 Libanonská mise 22.00 Bez hábitu - Kapucíni 23.05 Esovision 23.35 Noční univerzita - PhLic. Kateřina Lachmanová Th.D. - Otevřely se jim oči 00.35 Octava dies (450) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

So 20. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Malé biblické příběhy (11) 8.10 Štúdio AHA! (7) 8.50 Ježíš - království bez hranic (22/26) 9.15 Cesty za poznáním - Stonehenge 9.45 Čteme z křesťanských periodik (P) 9.55 Baterka (říjen) 10.25 Tandem kvíz 11.00 Pro vita mundi (24) 11.45 Mašinky (7. díl) 11.55 Malé biblické příběhy (11) 12.05 Přírodní krásy Ameriky (12/13) 12.35 Ratiboř - 700 let valašské dědiny 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 14.45 Mše svatá ze svěcení kostela v Ostravě - Zábřehu (L) 17.00 Noční univerzita - Kateřina Lachmanová - Úskalí služby 18.00 Dětská televize (září 2007) 18.35 Mašinky (7. díl) 18.45 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce 19.05 Cesty za poznáním - Stonehenge 19.30 Já rád pracuji 20.00 Malé biblické příběhy (11) 20.05 Otec Fridolín (P) 20.35 Křížovatky Dany Němcové 21.05 Exit 316 (7. díl) - Zklamání 21.30 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 22.00 Mexiko 22.55 Noční univerzita: P. Michael Slavík - Horlivost pro Hospodina 23.55 Across the Music 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Ne 21. 10.: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Malé biblické příběhy (12) 8.10 Na koberečku (29) 8.25 Kapka (4. díl) - Velké nebezpečí 8.35 Pro vita mundi s Josefem Štěpánem Lankočím 9.20 Lásky a múzy Williama Shiffera 9.35 Děti pomáhají dětem 10.10 Papua-Nová Guinea - Na cestě s mladými 10.30 Mše svatá ze Slovenska (L) 11.53 Z pokladů duše 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Křížovatky Dany Němcové 12.45 Hornolidečko - Pozdřechov 13.00 Vysílací přestávka se zvukem Proglasu 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 16.35 Hlubinami vesmíru (9) 17.35 Srdce pro Bangladéš 17.55 Malé biblické příběhy (12) 18.00 Ježíš - království bez hranic (23/26) (P) 18.30 Otec Fridolín 19.00 Cesty za poznáním - Shekawati 19.30 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce 19.50 Etiopie - národ na cestě 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (451) (P) 20.35 Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgerovicích 21.35 Léta letí k andělům - Marek Orko Vácha 22.00 Bez hábitu - Kapucíni 23.05 Mexiko 23.55 Cesty za poznáním - Sýrie 00.40 Exit 316 (7. díl) - Zklamání 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes vás všechny zvu, aby vaše srdce planula co nejvroucnější láskou k Ukřižovanému. A nezapomínejte, že z lásky k vám dal svůj život, abyste vy byly spaseny. Děti moje, meditujte a modlete se, aby vaše srdce se otevřelo Boží lásce. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje 25. 9. 2007

SVATÝ HOSTÝN – Duchovní obnova pro rodiny s dětmi 26. – 28. 10. 2007

Téma: „Jaké místo má Bůh v našem životě, manželství, rodině?“ Během programu pro rodiče se budou o děti starat pečovatelé. Program pro děti: katecheze, soutěže a hry pro starší děti, hlídání batolat. Duchovní obnovu vede P. Jan Mach.

Cena za osobu a víkend s plnou penzí: pokoj s WC: dospělí a děti nad 12 let – 790 Kč, děti do 12 let – 640 Kč, pokoj bez WC: dospělí a děti nad 12 let – 690 Kč, děti do 12 let – 540 Kč, děti do tří let zdarma – bez nároku na lůžko a stravu, příspěvek na pečovatele pro děti 360 Kč na rodinu/víkend.

Informace a přihláška ke stažení na www.rodinnyzivot.cz, adresa: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodina@arcibol.cz.

Chceš-li sloužit Bohu jako kněz-řeholník, který se stará zvláště o děti a mládež, můžeš se kontaktovat na tuto adresu: Piaristé – P. Lukáš, Kostelní 514, 696 62 Strážnice, e-mail: luksp@centrum.cz, mobil: 775 254 072.

Podmínky k přijetí do našeho piaristického řádu jsou: poctivá chuť sloužit Bohu a lidem v kněžském povolání • dobrý zdravotní stav • chuť pomoci dětem a mládeži, zvláště chudým, ve škole a ve farnostech • maturní vysvědčení • přijaté svátosti křtu, Eucharistie a bířmování.

„Zázračná medailka“ – přívěs na řet., zlato 14kar.: malá (14 mm) – 890 Kč, střední (16 mm) – 1450 Kč, velká (19 mm) – 2300 Kč. Zlaté růžencové prsteny – cca 2300 Kč (podle váhy). Zasiláme na dobírku + pošt. a bal. do tří týdnů. Objednávky na adrese: L. Novotná, Wolkerova 48, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA – 260, 480, 912 dílků.** Cena s poštovným je 150, 250 a 350 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč; trebicmartin@volny.cz; SMS 728 133 220. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zboží zašleme do měsíce.

ČM Fatima, Fatimský apoštolát v ČR vás zve 21. října 2007 do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem na **REGIONÁLNÍ OSLAVU 90. VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ.** Program bude zahájen v 15 hodin přednáškou P. Pavla Dokládala a Mgr. Hany Francákové, dále bude růženec a mše svatá. Zakončení v 17.30 hodin.

Při příležitosti 230. výročí založení brněnské diecéze proběhne **10. 11. 2007 v Brně** v prostorách Biskupského gymnázia v Barvičově ulici **symposium s názvem „BRNĚNSKÁ DIECÉZE 1777–2007: HISTORIE A SOUČASNOST“.** Příhlášky a podrobný program jsou k dispozici na internetové adrese www.biskupstvi.cz/pastorace nebo na Pastoračním středisku brněnské diecéze, Petrov 5, 601 43 Brno. Přihlásit se je možné také telefonicky na čísle 543 235 030, kl. 299.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory pořádá **DUCHOVNÍ CVIČENÍ** s P. Janem Rybářem SJ od 5. 11. do 8. 11. 2007. Místo: rekreační dům Marianum, Janské Lázně. Cena: 990 Kč za osobu (ubytování a plná penze). Informace a přihlášky: tel. 495 063 661 nebo 737 215 328, e-mail: dcs@diecezehk.cz.

Liturgická čtení

Neděle 14. 10. – 28. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 5,14–17

Ž 98(97),1.2–3ab.3cd-4

Odp.: srov. 2b (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

2. čt.: 2 Tim 2,8–13

Ev.: Lk 17,11–19

Slovo na den: *Vrátil se a velebil Boha.*

Odp.: 13b (*Pane, ty odplácíš každému podle jeho díla.*)

Ev.: Lk 11,42–46

Slovo na den: *Spravedlnost a láska.*

Čtvrtek 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b

Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18

Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní,*

Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.)

Ev.: Lk 10,1–9

Slovo na den: *Po dvou.*

Pondělí 15. 10. – památka sv. Terezie od Ježíše

1. čt.: Řím 1,1–7

Ž 98(97),1.2–3ab.3cd-4

Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)

Ev.: Lk 11,29–32

Slovo na den: *Syn člověka znamením pro toto pokolení.*

Pátek 19. 10. – nez. pam. sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže

1. čt.: Řím 4,1–8

Ž 32(31),1–2.5.11

Odp.: 7ac (*Tys mě útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.*)

Ev.: Lk 12,1–7

Slovo na den: *Varujte se pokrytectví!*

Úterý 16. 10. – nez. pam. sv. Hedviky nebo sv. Markéty Marie Alacoque (v ostravsko-opavské diecézi: svátek sv. Hedviky)

1. čt.: Řím 1,16–25

Ž 19(18),2–3.4–5

Odp.: 2a (*Nebesa vypravují o Boží slávě.*)

Ev.: Lk 11,37–41

Slovo na den: *Dejte.*

Sobota 20. 10. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Řím 4,13.16–18

Ž 105(104),6–7.8–9.42–43

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 12,8–12

Slovo na den: *Kdo se ke mně přizná.*

Středa 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 2,1–11

Ž 62(61),2–3.6–7.9

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 10.	PO 15. 10.	ÚT 16. 10.	ST 17. 10.	ČT 18. 10.	PÁ 19. 10.	SO 20. 10.
Antifona	1136	1734	1166	1708	1563	1213	1666
Žalm	784	783	783	786	783	784	783
Ranní chvály:							
Hymnus	1136	1559	1166	1708	1673	1213	1666
Antifony	1137	1151	1167	1183	1682	1214	1229
Žalmy	1137	1152	1167	1183	813	1214	1229
Kr. čtení a zpěv	1140	1735	1170	1710	1682	1217	1668
Antifona k Zach. kantiku	720	1735	1170	1562	1563	1218	1669
Prosby	1140	1724	1171	1711	1683	1218	1655
Záv. modlitba	721	1560	1561	1562	1564	1565	1656
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141	1156	1172	1187	792	1219	1233
Antifony	1142	1157	1172	1188	1204	1219	1234
Žalmy	1142	1157	1172	1188	1204	1219	1234
Krátké čtení	1144	1159	1175	1190	1684	1221	1236
Záv. modlitba	721	1159	1175	1191	1564	1222	1236
Nešpory:							
Hymnus	1132	1145	1736	1176	1714	1685	1223
Antifony	1133	1146	1161	1177	1193	1685	1224
Žalmy	1133	1146	1161	1177	1193	1678	1224
Kr. čtení a zpěv	1135	1149	1737	1180	1717	1686	1226
Ant. ke kant. P. M.	720	721	1737	1180	1563	1564	1227
Prosby	1135	1149	1731	1180	1718	1686	1227
Záv. modlitba	721	721	1560	1561	1562	1564	1565
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

Prodejna na Dolním nám. v Olomouci bude otevřená v roce 2007 o těchto sobotách: 13. 10. • 20. 10. • 27. 10. • 10. 11. • 1. 12. • 8. 12. • 15. 12. • 22. 12.

VHS, DVD

SEN A RADOST • BAZILIKA NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE NA SVATÉM KOPEČKU

V dokumentárním filmu o poutní bazilice na Svatém Kopečku u Olomouce hovoří P. Cyril L. Petrů OPraem., P. Gustav Riedl, P. Jakub K. Berka OPraem. a Bohuslav Smejkal.

Studio Velehrad • VHS, 20 minut, 190 Kč

Vladimír Brabec, Jan Vlasák a další). Čtený text je doplněn působivou hudbou a zvukovými efekty. DVD umožňuje sledovat text čteného verše na obrazovce. DVD je doplněn 28 obrázky z Palestiny a jako bonus je na disku nahrán Nový zákon ve formátu MP3.

Česká biblická společnost • DVD, 20 minut, 189 Kč

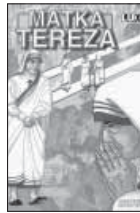

MATKA TEREZA

Režie Orlando Corradi

Animovaný film je věnován životu a hrdinství bl. Matky Terezy z Kalkaty. V období mezi 1. a 2. světovou válkou se ocitá v daleké Kalkatě, kde se záhy stává nezářivější šířitelkou Ježíšovy lásky k bližnímu. V roce 1979 obdržela Nobelovu cenu míru. Matka Tereza zemřela roku 1997 tak, jak žila – obklopena dětmi a chudými.

MIDO film • DVD, český a slovenský dabing, 93 minut, 150 Kč

SV. MIKULÁŠ (PŘÍBĚH A ŽIVOT)

Režie Fernando Uribe, Steve Hahn

Animovaný film o životě známého světce, naplněným láskou k bližním a štedrostí.

Paulínky • VHS, 30 minut, 310 Kč

OMALOVÁNKY

SV. MIKULÁŠ

Markéta Pospíšilová

Omalovánky, vystřihovánka, doplňovačky a krátké texty ze života sv. Mikuláše.

Cesta • Brož., 16 stran, 16 Kč

BIBLE - NOVÝ ZÁKON

Dramatizovaná nahrávka ekumenického překladu Nového zákona v podání předních českých umělců (Alfréd Strejček, Taťjana Medvecká, Josef Somr, Bořivoj Navrátil, Miroslav Moravec,

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
 147/2002
 P.P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Cernochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://www.maticecm.cz/svetlo; objednávky týdeníku a knih, inzercí knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugerje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.